



แผนยุทธศาสตร์

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10
(พ.ศ. 2550 – 2554)
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553

Strategic Plan (2550 – 2554)
Faculty of Pharmaceutical Sciences
Naresuan University

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) จัดทำฉบับแรกเมื่อปี พ.ศ.2550 โดยเป็นแผนฯ ที่ คณะเภสัชศาสตร์ ใช้เป็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภารกิจหลักในช่วง 5 ปี ปัจจุบันเข้าสู่ปีที่ 3 ของแผนฯ ที่ได้นำพากิจกรรม / โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายในผลผลิตและ ผลลัพธ์ เป็นอย่างยิ่ง และในปี พ.ศ.2553 นี้ คณะเภสัชศาสตร์ ได้ปรับปรุงแผนฯ โดยเพิ่ม ยุทธศาสตร์ที่ 8 เภสัชศาสตร์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (พ.ศ.2553 – 2555) เพื่อให้สอดคล้องกับ พันธกิจที่เพิ่มขึ้น คือ เป็นคณะวิชาในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ อันเป็นส่วนหนึ่งของระบบสุขภาพ นอกเหนือจากบทบาทหลักด้านวิชาการ วิจัย ยา ผลิตภัณฑ์สุขภาพ สมุนไพร อาหาร ที่เป็นพันธกิจ หลักโดยตรง การสร้างเสริมสุขภาพเป็นการกระทำที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลมีสุขภาพะทาง กาย จิต ปัญญา สังคม และเป็นกระบวนการและเป้าประสงค์ร่วมกันสำหรับสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ จึงเห็นสมควรปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2553 โดยรับความ เห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะเภสัชศาสตร์ ตามมติที่ประชุม ครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2553

คณะเภสัชศาสตร์ ขอขอบคุณผู้บริหาร และบุคลากรทุกท่าน ที่ได้ร่วมกันดำเนินกิจกรรม/ โครงการ ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) มาโดยตลอด และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ทุก ท่านจะได้ร่วมกันนำพาคณะเภสัชศาสตร์ ไปสู่ความเป็นเลิศตามยุทธศาสตร์ทั้ง 8 ยุทธศาสตร์ ได้ใน ระยะเวลาอันใกล้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มังกร ประพันธ์วัฒน์)

คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

พฤษภาคม 2553

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

ส่วนที่ 1 ส่วนหน้า

1.1 บทนำ	5
1.2 แผนยุทธศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2553	8
1.3 ประวัติคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	10
1.4 โครงสร้างองค์การ	11
1.5 โครงสร้างการบริหาร	12
1.6 รายนามผู้บริหารคณะเภสัชศาสตร์	13
1.7 สรุปผลการวิเคราะห์สถานภาพองค์กร ของคณะเภสัชศาสตร์ (จุดอ่อน จุดแข็ง ภาวะเอื้อ และภาวะคุกคาม : SWOT Analysis)	14

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 5 ปี ช่วงแผนพัฒนาการศึกษา

ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2.1 ปรัชญา	20
2.2 ปณิธาน	20
2.3 วิสัยทัศน์	20
2.4 พันธกิจ	20
2.5 เป้าประสงค์	21
2.6 นโยบาย	21
2.7 ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 5 ปี คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ตามแผนฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)	24
ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	25
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตามปณิธาน	29
ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างความชำนาญทางวิชาชีพบนความร่วมมือและ สนับสนุนจากพหุภาคี	35
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการสู่ความเป็นผู้นำทางวิจัย วิชาการ และบริการสังคม	38
ยุทธศาสตร์ที่ 5 กิจกรรมนิสิตและการเสริมสร้างเอกลักษณ์ วัฒนธรรมองค์กร	41
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การจัดการความรู้ สารสนเทศเพื่อการพัฒนาคุณภาพ	44
ยุทธศาสตร์ที่ 7 เสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถแข่งขันขององค์กร	49
ยุทธศาสตร์ที่ 8 เภสัชศาสตร์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (พ.ศ.2553 – 2555)	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 3 แผนการรับนิสิต แผนอัตรากำลัง และงบประมาณ	
3.1 แผนการรับนิสิตและการผลิตบัณฑิต ช่วงแผนฯ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)	59
3.2 แผนความต้องการอัตรากำลัง ช่วงแผนฯ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)	64
3.3 แผนงบประมาณ ช่วงแผนฯ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)	65
ส่วนที่ 4 ภาคผนวก	
4.1 ภาคผนวก 1 แนวคิดและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)	68
4.2 ภาคผนวก 2 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)	81

ส่วนที่ 1



ส่วนนำ

ส่วนที่ 1

ส่วนนำ

1.1 บทนำ

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีภารกิจรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยภารกิจดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน มีระบบ และระเบียบแบบแผนในการดำเนินงาน ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คณะเภสัชศาสตร์ ได้บริหารจัดการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ หรือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของคณะฯ

สำหรับการจัดทำแผนการดำเนินงานของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรนั้น ได้จัดทำเป็นแผนระยะกลางหรือ แผน 5 ปี เพื่อนำไปสู่แผนปฏิบัติการประจำปี โดยแผนระยะ 5 ปี นี้ได้จัดทำขึ้นเป็นครั้งที่ 3 นับตั้งแต่เริ่มจัดตั้งคณะฯ เมื่อปี พ.ศ. 2535 โดยได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) และจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ได้ปรับปรุงรูปแบบการจัดทำแผนฯ ให้มีลักษณะเป็น “แผนยุทธศาสตร์” เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 หมวด 3 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มาตรา 9 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (วรรค 1) ก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้า ประกอบกับการ “ปฏิรูประบบราชการไทย” ได้พยายามเปลี่ยนแปลงการบริหารของภาครัฐ โดยอาศัย “การจัดการเชิงยุทธศาสตร์” (Strategic management) เป็นแนวทางการบริหารจัดการ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน คณะเภสัชศาสตร์ จึงสมควรจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ให้มีลักษณะเป็นแผนยุทธศาสตร์ โดยใช้ชื่อ “แผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน และพัฒนาคณะเภสัชศาสตร์ หรือแผนปฏิบัติการ 5 ปี ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามพันธกิจต่อไป

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ได้ยึดกรอบแนวทางการจัดทำแผนฯ จากแผนพัฒนาประเทศ หรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

โดยมีกระบวนการเตรียมการจัดทำแผนฯ ที่ดีและครบถ้วนทุกภารกิจหลัก โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกส่วนในคณะฯ ในการระดมสมอง และร่วมผลักดันแผนไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลักคือ

1) ขึ้นวางแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ.2550 – 2554) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

โดยการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ.2550 – 2554) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (คำสั่งคณะเภสัชศาสตร์ ที่ 67/2549 ลว.26 กรกฎาคม 2549) โดยมีหน้าที่กำหนดแนวทางการจัดทำแผนฯ ยกร่าง และดำเนินการจัดทำแผนฯ ตามขั้นตอนและกระบวนการให้เป็นแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ.2550 – 2554) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ต่อไป

2) ขึ้นกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทาง และยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

เน้นกระบวนการระดมความคิดเห็นจากทุกส่วนในคณะฯ โดยได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ.2550 – 2554) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร” ขึ้น เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2549 ณ ห้องประชุมไชยานุภาพ 6 คณะเภสัชศาสตร์ เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทาง และยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3) ขึ้นยกร่างรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

โดยคณะกรรมการดำเนินงานจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ.2550 – 2554) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร รวบรวมยุทธศาสตร์ที่ได้จากระดมความคิดเห็น และผู้บริหารอันประกอบด้วย คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าศูนย์ ได้ดำเนินการยกร่างยุทธศาสตร์ ๑ และประมวลผลยกร่างเป็น “ร่างแผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554)” เสนอในที่ประชุมการประชุมคณะกรรมการประจำคณะเภสัชศาสตร์ เพื่อพิจารณาเห็นชอบและจัดทำแผนฯ ฉบับสมบูรณ์

4) ขึ้นอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

โดยเสนอแผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ต่อมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัยเพื่อประกาศใช้แผนฯ ต่อไป สำหรับแผนดังกล่าวนี้ ประกอบด้วย 4 ส่วนดังนี้

ส่วนแรก : เป็นสภาพองค์กรและการดำเนินงานในปัจจุบัน รวมทั้งการร่วมประเมินสถานภาพองค์กรทั้งจากภายใน และผลกระทบจากภายนอก ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของบริบทของการพัฒนา เพื่อนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดและทิศทางการพัฒนาคณะฯ ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ส่วนที่สอง : เป็นการกำหนดปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และเป้าหมายที่พึงประสงค์ของการพัฒนาคณะฯ การกำหนดยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการ 5 ปี พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลา งบประมาณ และดัชนีชี้วัด

ส่วนที่สาม: เป็นการกำหนดปัจจัยนำเข้า (inputs) และผลลัพธ์ (outputs) ของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ.2550–2554) ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้แก่ แผนการรับนิสิตและการผลิตบัณฑิต แผนความต้องการอัตรากำลัง และแผนงบประมาณ เพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ไปสู่ความสำเร็จ

ส่วนที่สี่: เป็นการนำเสนอบทสรุปที่มาและแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ.2550–2554) ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประกอบด้วยแนวคิดและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

สำหรับกรอบแนวคิดของแผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้ยึดแนวกระบวนทรรศน์ในการพัฒนาประเทศในช่วงแผนฯ ฉบับที่ 10 ที่มีความสำคัญกับการพัฒนาคน ทั้งในฐานะผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา และผู้ได้รับประโยชน์หรือผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนาจึงมุ่งเน้นการพัฒนาแบบองค์รวมที่มี **“คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”** และมีความสมดุลที่ยั่งยืน มีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามหลัก **“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** โดยเชื่อมโยงเป็นแนวทางในการพัฒนาคณะเภสัชศาสตร์ ให้เกิดการพัฒนาตามภารกิจหลัก อันประกอบด้วย การสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และในฐานะที่เป็นองค์การศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐ จึงนำแนวคิดในเรื่อง **“คุณธรรมนำความรู้”** มากำหนดเป็นแนวทางการในการจัดการเรียนการสอน และสอดแทรกในการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต โดยถือว่า **“การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา”**

1.2 แผนยุทธศาสตร์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2553 บรรจุกฎศาสตร์ที่ 8 เภสัชศาสตร์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (พ.ศ.2553 – 2555)

.....

หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 3 ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “สุขภาพ” ว่า หมายถึงภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกัน เป็นองค์รวมอย่างสมดุล จากคำนิยามดังกล่าว สุขภาพจึงเป็นภาวะที่เป็นเป้าประสงค์สูงสุดของสังคม ประเทศ เป็นความรับผิดชอบร่วมกันในต่างบทบาท และสืบเนื่องจากปัญหาสาธารณสุขในปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงจาก โรคติดต่อ เป็นโรคไม่ติดต่อ เช่น มะเร็ง เบาหวาน โรคระบบหลอดเลือดและหัวใจ อุบัติเหตุ เป็นต้น โดยมี ปัจจัยสำคัญมาจากพฤติกรรมสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยอื่น ๆ ที่สามารถป้องกัน บรรเทา หรือแก้ไขได้ สุขภาพจึงเป็นพันธกิจหนึ่งของคณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ อันเป็นส่วนหนึ่งของระบบสุขภาพ นอกเหนือจากบทบาทหลักด้านวิชาการ วิจัย ยา ผลิตภัณฑ์สุขภาพ สมุนไพร อาหาร ที่เป็นพันธกิจหลักโดยตรง การสร้างเสริมสุขภาพ เป็นการกระทำที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลมี สุขภาวะทางกาย จิต ปัญญา สังคม โดยสนับสนุนพฤติกรรมบุคคลและการจัดการสิ่งแวดล้อมและ สภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม จึงเป็น กระบวนการและเป้าประสงค์ร่วมกันสำหรับสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยมุ่งเน้นภาคีเครือข่าย การมีส่วนร่วม ของภาคส่วน ทั้งรัฐและประชาชน อย่างสมานฉันท์ นอกจากนี้ แนวคิดของการร่างธรรมนูญระบบสุขภาพ ยัง มุ่งเน้นการพัฒนาบริการสาธารณสุขให้เป็นระบบบริการที่มีหัวใจความเป็นมนุษย์ (Humanized health care)

จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร ตามกรอบของแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) ประกอบด้วย 12 เป้าประสงค์รวม มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพทางอ้อม ตามเป้าประสงค์ที่ 2 คุณภาพของบัณฑิต เป้าประสงค์ที่ 6 และ 7 เป็น ศูนย์กลางการบริการวิชาการที่เป็นที่ยอมรับ และมีการใช้องค์ความรู้สู่การพัฒนาชุมชนอย่างมีเอกลักษณ์ ตลอดจนแผนยุทธศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีการกระจายแนวคิดด้านการสร้างเสริม สุขภาพ ด้านจริยธรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และสภาพการทำงาน โดยมุ่งเน้นความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน ลดผลกระทบที่มีต่อสังคม กระจายในยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ประกอบกับมติและ ข้อเสนออันเป็นประโยชน์จากสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้องกับระบบยา และการสร้างเสริมสุขภาพ การ สร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข ตลอดจนกิจกรรมที่คณะเภสัชศาสตร์ได้มีส่วนร่วมผ่านคณาจารย์ทั้ง ในระดับชาติ และภายในมหาวิทยาลัย อาทิ คลินิกอดบุหรี่

จากปัจจัยและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะเภสัชศาสตร์ จึงเห็นความจำเป็นที่จะยกระดับ จากแผนงาน โครงการที่กระจายในแต่ละยุทธศาสตร์ ขาดมิติของการมองภาพรวม ขึ้นเป็นยุทธศาสตร์ที่ 8 เภสัชศาสตร์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (พ.ศ.2553 – 2555) เพื่อสามารถใช้เป็นแนวทางการพัฒนา และ ปรับเปลี่ยนเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่เหมาะสม ในด้านการสร้างเสริมสุขภาพ บรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ต่อไป

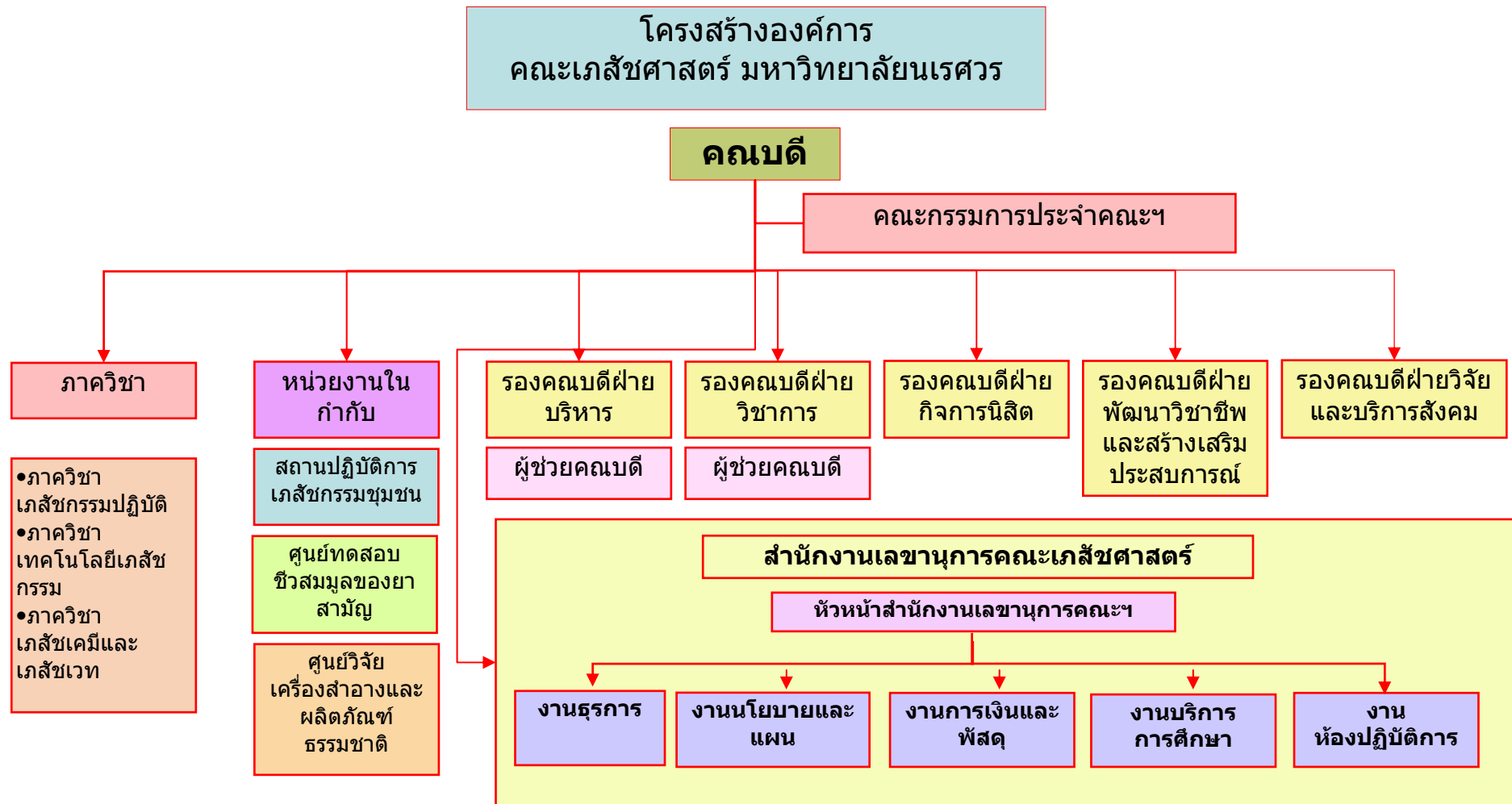
เป้าประสงค์

1. เพื่อให้มีทิศทางและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน เป็นแม่บทของการพัฒนา การสนับสนุนทรัพยากรการบริหาร เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. เพื่อส่งเสริมสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศการทำงาน การเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม ความปลอดภัย และสุขภาพ
3. เพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็งขององค์กร ผ่านความร่วมมือภายใน/ภายนอกองค์กร และร่วมกับภาคีเครือข่าย ในการดำเนินการเพื่อบรรลุนโยบายด้านการสร้างเสริมสุขภาพ
4. เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสร้างเสริม พัฒนาทักษะส่วนบุคคล ให้สามารถปรับพฤติกรรมเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ
5. เพื่อบูรณาการองค์ความรู้ทางเภสัชศาสตร์ และแนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพ สู่การปรับระบบรูปแบบการบริการวิชาการ และการจัดการหลักสูตรให้บรรลุการพัฒนาทั้ง 4 ด้านคือ ทางกาย ทางจิต ทางสังคม และจิตวิญญาณปัญญา

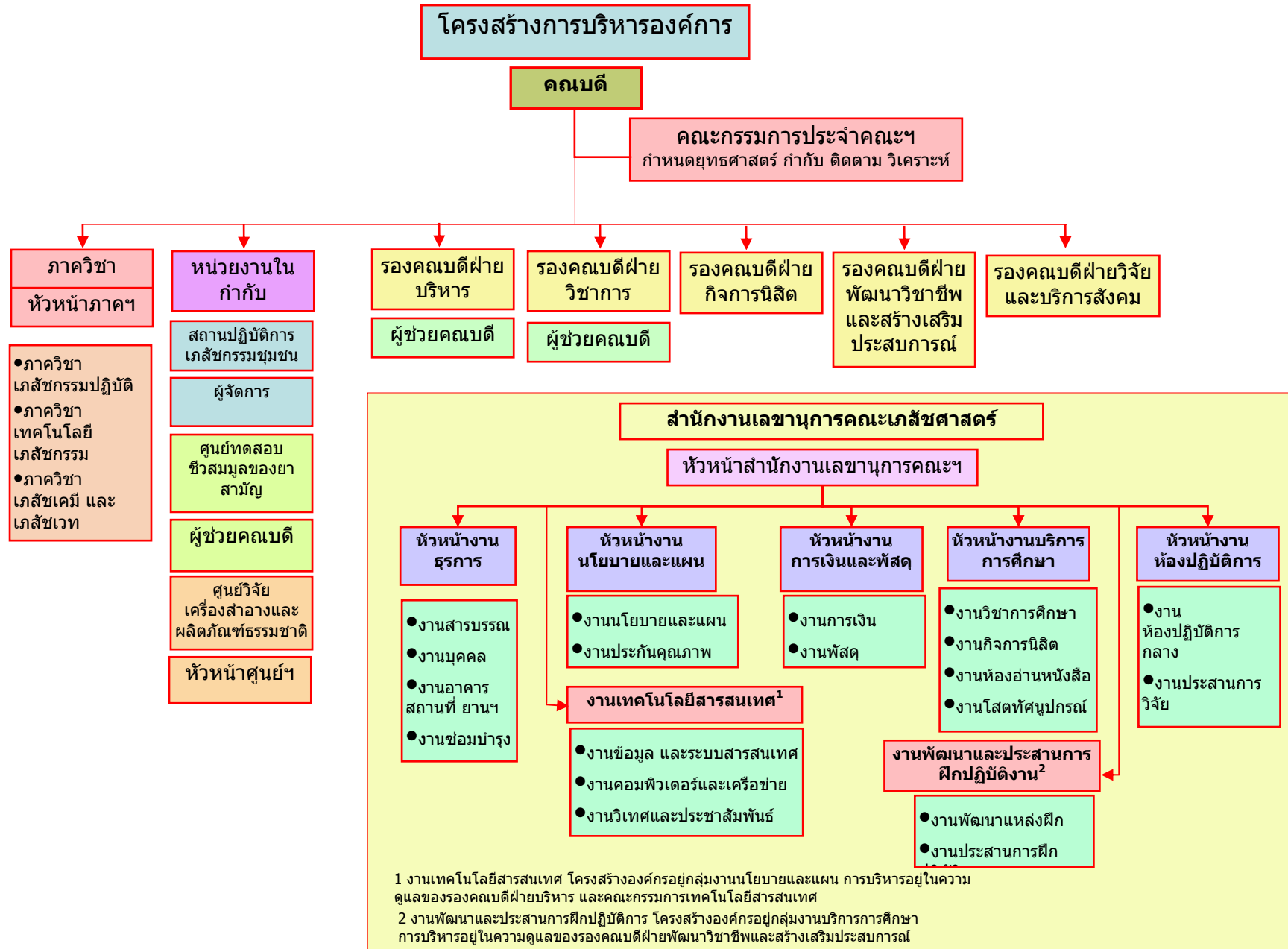
1.3 ประวัติคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นคณะวิชาหนึ่งในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2535 และเริ่มดำเนินการรับนิสิตเข้าศึกษาในหลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 เป็นต้นมา คณะเภสัชศาสตร์ได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรในปี พ.ศ. 2538 และ 2539 เพื่อให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของวิชาชีพ ต่อมาในปีการศึกษา 2540 เริ่มจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริบาลเภสัชกรรม ใช้ระยะเวลาการศึกษา 6 ปี เป็นหลักสูตรที่ถือกำเนิดจากปรัชญาบริบาลเภสัชกรรม (pharmaceutical care) ซึ่งเป็นการให้บริการทางเภสัชกรรมที่ยึดผู้ป่วยเป็นจุดศูนย์กลาง นับเป็นหลักสูตรแรกในประเทศไทย ในระยะแรกเริ่มดำเนินการในระบบเทียบโอนเพื่อปริญญาที่ 2 ก่อน โดยเปิดรับนิสิตที่เป็นเภสัชกรประจำแหล่งฝึกปฏิบัติการวิชาชีพเภสัชกรรมใช้เวลาการศึกษา 2 ปี ต่อมาในปีการศึกษา 2542 ได้เริ่มจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริบาลเภสัชกรรม หลักสูตร 6 ปี เริ่มรับนิสิตตั้งแต่แรกเข้าจำนวน 100 คน ควบคู่ไปกับระบบเทียบโอนเพื่อปริญญาที่ 2 ที่เปิดรับเภสัชกรประจำแหล่งฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ ในปีการศึกษา 2543 คณะเภสัชศาสตร์ได้เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ (Master of Pharmacy in Pharmaceutical Sciences) ซึ่งเป็นหลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมชุมชน (Master of Pharmacy in Community Pharmacy) และในปีการศึกษา 2544 ได้เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ หลักสูตรนานาชาติ (Doctor of Philosophy in Pharmaceutical Sciences) ในปีการศึกษา 2545 คณะเภสัชศาสตร์ ได้เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 2 หลักสูตร คือ หลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ (Master of Science in Pharmaceutical Sciences) และหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง (Master of Science in Cosmetic Sciences) นอกจากนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและทิศทางการพัฒนาประเทศ คณะเภสัชศาสตร์ ได้ปรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) ของคณะฯ เพื่อเปิดหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต อีก 1 หลักสูตร คือ หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง (Bachelor of Science in Cosmetic Sciences) และเริ่มรับนิสิตรุ่นแรกในปีการศึกษา 2548 นอกจากนั้น คณะเภสัชศาสตร์ยังเป็นสถาบันหลักร่วมมือกับสภาเภสัชกรรม ในการอบรมเภสัชกรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (วุฒิบัตร) โดยเริ่มเปิดรับผู้เข้าอบรมรุ่นแรกเมื่อปีการศึกษา 2547 และในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) คณะเภสัชศาสตร์ เปิดหลักสูตรใหม่ในระดับบัณฑิตศึกษา อีก 4 หลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรม (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริบาลเภสัชกรรม หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชวิทยาและวิทยาศาสตร์ชีวโมเลกุล(หลักสูตรนานาชาติ) และหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชเคมีและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ (หลักสูตรนานาชาติ) เริ่มรับนิสิตในปีการศึกษา 2550

1.4 โครงสร้างองค์การ



1.5 โครงสร้างการบริหาร



1.6 รายนามผู้บริหารคณะเภสัชศาสตร์

1. ผศ.ดร.มังกร	ประพันธ์วัฒนะ	คณบดี
2. ผศ.ดร.อรสร	สารพันโชติวิทยา	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
3. รศ.ดร.จันทร์รัตน์	สิทธิรนนท์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
4. ดร.ศราวุฒิ	อุ่พูนันท์	รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต
5. ผศ.ดร.ณัฏฐิ	แซ่ลิ้ม	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม
6. ผศ.ดร.ปวีณา	สนธิสมบัติ	รองคณบดีฝ่ายพัฒนาวิชาชีพและสร้างเสริมประสบการณ์
7. ดร.ศิรดา	มาผันตะ	หัวหน้าภาควิชาเภสัชกรรมปฏิบัติ
8. ผศ.ดร.อัมพวรรณ	ศรีวิไล	หัวหน้าภาควิชาเภสัชเคมีและเภสัชเวท
9. ผศ.ดร.อัษฎางค์	พลนอก	หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีเภสัชกรรม
10. น.ส.พัชรี	รอดมณี	หัวหน้าสำนักงานเลขานุการฯ

ผู้ช่วยคณบดี

1. อ.ดร.ขวัญชัย	รัตนมณี
2. ผศ.อรรถวิทย์	สมศิริ
3. อ.ภญ.สุภาวดี	พาหิระ

1.7 สรุปผลการวิเคราะห์สถานการณ์ภาพองค์กร ของคณะเภสัชศาสตร์ (จุดอ่อน จุดแข็ง ภาวะเอื้อ และ ภาวะคุกคาม : SWOT Analysis) เพื่อนำไปสู่การวางแผนยุทธศาสตร์
ช่วงแผนฯ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

ตารางที่ 1 จุดอ่อน และจุดแข็ง ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

หัวข้อ/ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
พันธกิจ	<ul style="list-style-type: none"> มีความชัดเจน เนื่องจากเป็นเหมือนเป้าหมายที่องค์กรต้องการไปให้ถึง และไม่ขึ้นกับกาลเวลา 	<ul style="list-style-type: none"> ไม่ได้บ่งชี้ หรือสร้างความชัดเจนในเรื่องของความอยู่รอด หรือการพึ่งตนเองในระยะยาว โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การงบประมาณ
	<ul style="list-style-type: none"> บอกถึงคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> การมุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการหรือวิจัยไม่ได้ตั้งอยู่บนความเชื่อมโยงกับหน้าที่ความรับผิดชอบเรื่องการผลิตบัณฑิตชัดเจน เป็นการตอบสนองความเป็นนักวิจัยของอาจารย์
	<ul style="list-style-type: none"> บ่งบอกสถานภาพขององค์กรในอนาคตทั้ง 3 ด้านสอดคล้องปณิธานของคณะ ได้แก่ "ยึดมั่นคุณธรรม ผู้นำวิชาการ ชำนาญวิชาชีพ" 	<ul style="list-style-type: none"> การมีหลักสูตรปริญญาตรีสองหลักสูตรที่ต่างวิชาชีพ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของภาควิชาในการประสานการจัดการ หลักสูตรปริญญาตรี จึงเป็นเสมือนหลักสูตรของภาควิชา
การจัดการและวัฒนธรรม		<ul style="list-style-type: none"> การจัดการยังไม่พบว่ามีประสิทธิภาพชัดเจน ส่งผลให้ยังมีการทำงานที่ขาดจากกัน หรือเป็นเอกเทศ ทั้งในระดับหน่วย และระดับบุคคล
		<ul style="list-style-type: none"> ขาดความชัดเจนในการสร้างความรับรู้ ความสามารถเข้าถึงข้อมูล หรือการมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นของบุคลากรทุกระดับ
		<ul style="list-style-type: none"> ไม่พบหรือสามารถรับรู้ร่วมกันในคณะฯ ว่าวัฒนธรรมที่ชัดเจนของคณะคืออะไร ซึ่งกรณีนี้สะท้อนถึงการขาดวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิต หรือแนวทางการนำลงสู่การพัฒนา นิสิตที่พึงประสงค์
		<ul style="list-style-type: none"> ระดับหน่วยงานไม่มีการประเมินตนเองเพื่อการวางระบบในการติดตามและการพัฒนาคุณภาพ
โครงสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> โครงสร้างในส่วนของภาควิชาที่มี 3 ภาควิชาค่อนข้างชัดเจนสำหรับการบริหารจัดการ 	<ul style="list-style-type: none"> อย่างไรก็ตาม การแบ่งเป็นภาค แม้ว่าจะมี 3 ภาค แต่ก็ส่งผลให้ขาดการมองว่ามีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิต ที่เป็นศาสตร์ร่วมกันจะพบได้จากการขาดความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งฝึก การนิเทศ หรือการจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

หัวข้อ/ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	<ul style="list-style-type: none"> มีหน่วยงานในกำกับที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ เช่น ศูนย์ทดสอบชีวสมมูลของยาสามัญ สถานปฏิบัติการเภสัชกรรมชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> ความไม่ชัดเจนในการจัดการเกี่ยวกับโครงสร้างในลักษณะคร่อมสายงาน หรือความรับผิดชอบกับงานทางคณะฯ ความเชื่อมโยงระหว่างคณะกับศูนย์วิจัยเครื่องสำอางขาดความชัดเจน ไม่มีหน่วยที่รับผิดชอบตรงต่อการพัฒนาวิชาชีพ ขาดโครงสร้างที่เชื่อมต่อดังคร่อมภายนอกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายสุขภาพ
ทรัพยากร	<ul style="list-style-type: none"> บุคลากรมีอายุเฉลี่ยที่อยู่ในวัยทำงาน และมีความชัดเจนในแต่ละสาขา 	<ul style="list-style-type: none"> อัตรากำลังน้อยกว่าค่าที่กำหนดจากส่วนกลาง ไม่สามารถเพิ่มบุคลากรได้ เนื่องจากขาดแรงจูงใจหรือเงินเดือนน้อยกว่าตำแหน่งเภสัชกรอื่น ๆ
	<ul style="list-style-type: none"> มีอาจารย์ที่เป็น Pharm D มาก 	<ul style="list-style-type: none"> ยังขาดประสบการณ์ในทางคลินิก ที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
	<ul style="list-style-type: none"> มีหน่วยงานในกำกับที่มีศักยภาพในการเป็นแหล่งทรัพยากรด้านการเงิน เช่น สถานปฏิบัติการเภสัชกรรมชุมชน หน่วยวิจัยชีวสมมูลยาสามัญ 	<ul style="list-style-type: none"> แหล่งของงบประมาณที่เกี่ยวข้องหรือการได้มารวมทั้งการจัดการรายได้จากศูนย์ต่าง ๆ หรือหน่วยงานในกำกับยังไม่ชัดเจน หรือสนองต่อการพัฒนา
		<ul style="list-style-type: none"> ขาดอุปกรณ์หรือเครื่องมือพิเศษที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เช่นการวิจัยทางด้านเทคโนโลยีโดยรวม
		<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีระบบการจัดการที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อมูล หรือสารสนเทศในคณะฯ ความรับรู้ในระหว่างภาควิชาจึงไม่สอดคล้องกันนัก
		<ul style="list-style-type: none"> ขาดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคอมพิวเตอร์ที่จะสนับสนุนเรื่องการจัดการข้อมูลที่มีอยู่ในระบบ โดยเฉพาะการประมวลผลและติดตามผล
		<ul style="list-style-type: none"> บุคลากรขาดการรับรู้แนวทางการจัดการทรัพยากร
		<ul style="list-style-type: none"> บุคลากรสายสนับสนุนโดยรวมมีคุณภาพเฉลี่ยในระดับกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> การให้ความสำคัญต่อขวัญ กำลังใจ ความก้าวหน้าทิศทางการพัฒนา Pharm D ที่จบจากคณะเอง 	
กระบวนการเชิงระบบ	<ul style="list-style-type: none"> มีความเชื่อมโยงและให้ความสำคัญกับแหล่งฝึกมากพอควร 	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพที่ชัดเจนสะท้อนว่าผู้บริหารหรือทีมนำ ไม่มีการติดตามผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนที่เป็นระดับองค์กร ระดับคณะ และหรือท้องถิ่น

หัวข้อ/ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	<ul style="list-style-type: none"> ระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์สามารถมีแหล่งทุนที่สนับสนุนการเรียน การสอนในระดับบัณฑิตศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ขาดกระบวนการ หรือการดำเนินการที่มุ่งให้เกิดการหนุนเสริมการปฏิบัติงาน หรืองานการสอนที่ชัดเจน การจัดการเรียนการสอนยังยึดอาจารย์และเนื้อหาเป็นศูนย์กลาง เนื้อหาที่มากเกินไป นิสิตขาดเวลาในการทบทวน ขาดประสบการณ์ และทักษะที่เหมาะสมจากคณะ เป็นภาระของแหล่งฝึกซึ่งไม่ใช่หน้าที่ความรับผิดชอบตรง ขาดความชัดเจนในการประเมินการเรียนการสอน ระบบการประเมิน และการป้อนกลับข้อมูล ไม่เป็นปัจจุบัน ขาดกิจกรรมที่มุ่งให้นิสิตมีความรับผิดชอบ คุณธรรม หรือจริยธรรมที่ชัดเจน อาจารย์ไม่สามารถเป็น preceptor ได้เองหรือมีเพียงส่วนน้อย พึ่งลมหายใจแหล่งฝึก ขาดการประเมินผลการฝึก clerkship ที่ชัดเจน คุณภาพและผลที่ได้จากการฝึกปฏิบัติ ไม่มีทิศทางหรือแนวทางการพัฒนาอาจารย์ ให้ตอบสนองภาระหน้าที่ หรือพันธกิจ ในส่วนของ การวิจัยขาดความชัดเจนในด้านการตอบแทนคณะ หรือการใช้เครื่องมือ กิจกรรมหลายอย่างขาดความมีส่วนร่วมในการคิด และการพัฒนา เช่น การพัฒนาแหล่งฝึก การจัดการสถานปฏิบัติการเภสัชกรรมชุมชน การสร้างภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ หรือการตลาดในบางส่วนของคณะฯ ขาดความชัดเจนในเรื่องการตลาดกับโรงเรียน หรือนักเรียนในการได้มาซึ่งปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพ ยังไม่มี ความชัดเจนในการเชื่อมโยงกับชมรมเภสัชกรจังหวัดพิษณุโลกที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอน

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในด้านภาวะเอื้อ และภาวะคุกคาม

หัวข้อ/ด้าน	ภาวะเอื้อ	ภาวะคุกคาม
ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อกระบวนการผลิตนักศึกษาโดยตรง		
ลูกค้า/ โรงพยาบาล/ องค์การ ภายนอกที่ใช้ บัณฑิต	<ul style="list-style-type: none"> ● ปัจจุบันโรงพยาบาลมีการกำหนดความต้องการเภสัชกรที่จบหลักสูตร 6 ปี เพิ่มมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● ความต้องการเภสัชกรในสาขาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่โรงพยาบาลลดลง เรื่อย ๆ และทดแทนด้วยสาขาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ● โรงพยาบาลเน้นคุณภาพของบัณฑิตโดยต้องการให้มีทักษะและความพร้อมที่จะปฏิบัติงาน
	<ul style="list-style-type: none"> ● แหล่งฝึกต้องการให้มีระบบการจัดการด้านการฝึกปฏิบัติงานที่ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ความต้องการของแหล่งฝึก มีความหลากหลาย ไม่เป็นไปในทางเดียวกัน ● ระบบงานที่แตกต่างของแหล่งฝึก ส่งผลต่อการวางระบบหรือแนวทางให้ชัดเจนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ● คุณภาพและความพร้อมของแหล่งฝึกและการกระจาย
		<ul style="list-style-type: none"> ● มีคณะเภสัชศาสตร์ทั้งเก่าและใหม่หลายคณะ โดยเฉพาะในเขตภาคเหนือ ● คณะเภสัชศาสตร์ในส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาค เช่น เชียงใหม่เป็นผู้แข่งขันที่มีชื่อเสียงมานานกว่า ● อาชีพอื่น ๆ เช่นทางนิเทศ สื่อสารมวลชน ระยะเวลาเรียนน้อยกว่า และเป็นไปตามกระแสได้มากกว่า ตอบสนองความต้องการของเด็กต่อภาวะสังคมปัจจุบันเช่น รายได้ ● หลักสูตร 6 ปี ของคณะเภสัชศาสตร์อื่น ๆ ● คณะวิทยาศาสตร์สุขภาพสามารถวิจัยในลักษณะที่ไม่ต่างจากคณะเภสัชศาสตร์ และบางคณะมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีมากกว่า ● คณะอื่น ๆ แบ่งแหล่งฝึก แต่ขาดทิศทางการพัฒนาหรือความร่วมมือในเชิงนโยบาย
		<ul style="list-style-type: none"> ● คุณภาพของนักเรียนแรกรับ และระบบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาค (ภาคเหนือตอนล่าง) ที่ด้อยกว่าส่วนกลาง ● ระดับมัธยมศึกษาที่มีความแตกต่างกันในแต่ละอำเภอ
ผู้ค้า (มองใน ส่วนของ โรงเรียน นักเรียนที่ เป็นปัจจัย นำเข้า)	<ul style="list-style-type: none"> ● มัธยมศึกษาในเขตเมืองของจังหวัดพิษณุโลกมีคุณภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ● คุณภาพของนักเรียนแรกรับ และระบบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาค (ภาคเหนือตอนล่าง) ที่ด้อยกว่าส่วนกลาง ● ระดับมัธยมศึกษาที่มีความแตกต่างกันในแต่ละอำเภอ

หัวข้อ/ด้าน	ภาวะเอื้อ	ภาวะคุกคาม
สหภาพแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> ยังไม่มีสหภาพแรงงานเข้ามาเกี่ยวข้องกับจัดการในด้านการศึกษา 	
ผู้มีส่วนได้/เสีย	<ul style="list-style-type: none"> มีการรวมตัวของเภสัชกร เกิดเป็นชมรมเภสัชกร จังหวัดพิษณุโลก 	<ul style="list-style-type: none"> นโยบายของมหาวิทยาลัยที่เปิดคณะเภสัชศาสตร์ วิทยาเขตสารสนเทศพะเยา บนความพร้อม ส่งผลต่อภาพรวมของการเรียน การสอน
	<ul style="list-style-type: none"> การสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของสภาเภสัชกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> สภาเภสัชกรรม ขาดอำนาจในการกำหนดทิศทางการศึกษา หรือการเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพของหลักสูตร
		<ul style="list-style-type: none"> ศศภท. ขาดความชัดเจน และอ่อนแอ ไม่สามารถประสานการพัฒนาได้
		<ul style="list-style-type: none"> การสูญเสียบุคลากรคณะที่ไปทำงานในส่วนกลาง
ปัจจัยที่มีผลกระทบทั่วไป		
เทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีที่มีการพัฒนาตลอดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางวิทยาศาสตร์ สุขภาพ 	
	<ul style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร ระบบโลกาภิวัตน์ 	
สังคม	<ul style="list-style-type: none"> การให้ความสำคัญเรื่องคุณภาพของบัณฑิต 	<ul style="list-style-type: none"> สังคมทุนนิยม และเน้นเรื่องกระแสบริโภคนิยมที่ส่งผลให้คุณลักษณะบัณฑิตไม่เป็นไปตามที่ต้องการ
	<ul style="list-style-type: none"> สังคมยังต้องการสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ 	
เศรษฐกิจ		<ul style="list-style-type: none"> ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันสวนทางกับค่าตอบแทนของอาจารย์ที่ด้อยกว่าสาขาอื่น
นโยบายระดับมหาวิทยาลัย/ประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> ร้านยาคุณภาพ และบทบาทของเภสัชกรชุมชนที่ได้รับการยอมรับมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ระบบการจัดสรรงบประมาณในอนาคต ที่มุ่งเน้นจำนวนนิสิต
		<ul style="list-style-type: none"> ความไม่ชัดเจนของสภาวิชาชีพในการกำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิตโดยเฉพาะการบังคับใช้
		<ul style="list-style-type: none"> สภาวิชาชีพไม่สามารถเข้ามามีบทบาท หรือกำหนดทิศทางของหลักสูตรได้ชัดเจน
		<ul style="list-style-type: none"> นโยบายหลักประกันฯและความอยู่รอดของระบบบริการสุขภาพ ซึ่งส่งผลต่อความต้องการเภสัชกร

ที่มา : บทสรุปการวิเคราะห์ SWOT Analysis โดย ผศ.ดร.มังกร ประพันธ์วิวัฒน์, เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (พ.ศ.2550 – 2554) วันที่ 8 สิงหาคม 2549 ณ ห้องประชุมไชยานุภาพ 6 คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ส่วนที่ 2



**ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 5 ปี
ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)**

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 5 ปี ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2.1 ปรัชญา

“คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีอุดมการณ์มุ่งมั่นที่จะเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาทของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ผู้ทรงพระปรีชาญาณ มุ่งมั่น กล้าหาญ และพระราชทานความเป็นไท ความผาสุกแก่ปวงชนชาวไทย”

ดังนั้นคณะเภสัชศาสตร์จึงยึดมั่นในปรัชญาแห่ง ความมีอิสระในความคิดที่สร้างสรรค์ เป็นผู้นำด้านความรู้ กล้าทำ กล้าคิด มีคุณธรรม มีความเชี่ยวชาญ มีศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง บนบริบทแห่งความเป็นไทยที่สามารถแข่งขันระดับนานาชาติ

2.2 ปณิธาน

ยึดมั่นคุณธรรม ผู้นำวิชาการ ชำนาญวิชาชีพ

2.3 วิสัยทัศน์

สถาบันการศึกษาเภสัชศาสตร์ชั้นนำระดับประเทศและภูมิภาคเอเชีย ที่มีส่วนชี้นำทิศทางการศึกษาเภสัชศาสตร์ และศาสตร์ด้านเครื่องสำอาง เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการมีส่วนร่วมทุกระดับและความเป็นเครือข่าย ภายใต้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ตอบสนองความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บนบริบทของสังคมไทย ที่มีความเป็นสากล

2.4 พันธกิจ

1. จัดการการศึกษาครอบคลุมตามพันธกิจในระดับมหาวิทยาลัยตั้งแต่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. ขยายโอกาสการศึกษาโดยเห็นความครอบคลุมภูมิภาคท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการกระจายของบัณฑิตที่จะเป็นแกนหลักสำคัญความปลอดภัยด้านยา
3. ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรการบริหารทั้ง 4 ด้านได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรด้านสารสนเทศ ภายใต้ความร่วมมือ และเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกองค์กร ให้เกิดความเป็นธรรมและประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

4. สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ภายใต้บรรยากาศของการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เน้นทักษะ ประสบการณ์ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของวิชาชีพ และเสริมสร้างจริยธรรม มากกว่าการเน้นองค์ความรู้แต่เพียงอย่างเดียว
5. สนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศของการเรียนรู้ การพัฒนาวิชาการ วิชาชีพ การวิจัย สู่ความเป็นเลิศ จากการวิจัยพื้นฐานสู่การวิจัยประยุกต์ที่มีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของการนำภูมิปัญญาไทย ผสมกับความรู้อสากล เกิดเป็นความรู้ใหม่ ภายใต้วงจรการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
6. สร้างเสริมสนับสนุนการจัดการและ/หรือจัดตั้งหน่วยงานอิสระ สำหรับการให้บริการวิชาการ บริการทางวิชาชีพ การให้คำปรึกษา แก่องค์กร หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ชุมชน สังคม ประเทศ
7. สร้างเครือข่ายภาคีความร่วมมือด้านการพัฒนาวิชาการ การวิจัย การสร้างเสริมประสบการณ์ เพื่อพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้
8. มุ่งเน้นระบบการประกันคุณภาพในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และติดตามผลในทุกพันธกิจ
9. ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการทำงาน การจัดการความรู้ และการศึกษา ภายใต้สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่เป็นสุขทั้งกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม

2.5 เป้าประสงค์

1. เป็นหนึ่งในคณะเภสัชศาสตร์ชั้นนำระดับประเทศ และภูมิภาค
2. เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง บนบริบทของสังคมและประเทศ
3. บัณฑิตทุกระดับเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ และมีคุณธรรม จริยธรรม มีความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องและเป็นที่ยอมรับของสังคม ประเทศ
4. ผลงานวิจัย เป็นที่ยอมรับระดับประเทศ และสากล มีประโยชน์และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และประเทศ
5. การบริหารมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ภายใต้การจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นองค์กรคุณภาพ
6. การให้บริการวิชาการ เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชุมชน ภูมิภาค และประเทศ และมีผลงานที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ความรู้สากลเข้ากับภูมิปัญญาไทยอย่างต่อเนื่อง

2.6 นโยบาย

1. นโยบายด้านการผลิตบัณฑิต

บัณฑิตทุกระดับ ทุกสาขาวิชา จะต้องเป็นไทต่อวิชาฯ ถึงพร้อมด้วยคุณลักษณะที่เป็นไปตามปณิธานของคณะฯ และเป็นທີ່พึงพอใจ และความต้องการของสังคมทุกภาคส่วน

2. นโยบายด้านกิจการนิสิต

ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมของนิสิตให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อสังคม เน้นความรัก ความสามัคคี คุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้เข้มแข็ง

3. นโยบายด้านการวิจัย

การวิจัยที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้ สังคม ประชาโลก ประสานภูมิปัญญาไทยให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาสู่สากล เพื่อตอบสนองความต้องการในระดับองค์กรและระดับประเทศ ทั้งนี้มุ่งเน้นการวิจัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือความเสี่ยง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ

4. นโยบายด้านทรัพยากรบุคคล

โครงสร้าง องค์กรประกอบ และคุณสมบัติด้านทรัพยากรบุคคล เป็นไปตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย บุคลากรทุกระดับมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถและมีทักษะตรงตามความต้องการขององค์กรในการเป็นผู้นำวิชาชีพ มีความเชี่ยวชาญ มีศักดิ์ศรี มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ประจักษ์และยอมรับอย่างกว้างขวาง มีความรักองค์กร และมีความสุขในการปฏิบัติงาน

5. นโยบายด้านการจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศ

การจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรการบริหาร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์การดำเนินการ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถใช้ในการวิเคราะห์ การวางแผน การตัดสินใจ การปฏิบัติงาน การประกันคุณภาพการศึกษา เน้นความสามารถในการเข้าถึงแต่ละระดับและการนำไปใช้ ตลอดจนเพื่อการสร้างภาพลักษณ์และการติดต่อสื่อสาร

6. นโยบายด้านการเงินและงบประมาณ

สร้างความเข้มแข็งและประสิทธิภาพด้านการเงินและงบประมาณ สามารถพึ่งพาตนเอง บนความโปร่งใส เน้นการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนการเงินที่กำหนด สอดคล้องกับพันธกิจ และเป้าประสงค์

7. นโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานในทุกภาคส่วน ทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิต บนพื้นฐานของแนวคิดการประกันคุณภาพ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพของการจัดการศึกษา

8. นโยบายด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

องค์กรหลักในการให้บริการทางสาธารณสุขและบริการวิชาการด้านเภสัชศาสตร์ สมุนไพร การวิจัย และการบริหารเภสัชกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการฝึกอบรมและการศึกษาต่อเนื่องแก่เภสัชกร บุคลากรสาธารณสุขอื่นๆ และประชาชนทั่วไป โดยสนองตอบความต้องการของสังคม

9. นโยบายด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ค้นหาเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมองค์กร ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และค่านิยมไทยที่ดำรงแก่นิสิตและบุคลากรของคณะ มุ่งเน้นให้ตระหนักถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นและคุณค่าความเป็นไทย รวมถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสืบค้นวัฒนธรรมการดูแลตนเองของชุมชน การส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญา คติ หรือความเชื่อในการดูแลสุขภาพ

10. นโยบายด้านการจัดการองค์ความรู้ในองค์กร

เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างองค์ความรู้ การแลกเปลี่ยน การใช้ประโยชน์ การเก็บรวบรวมเป็นเอกลักษณ์องค์กร การเกิดนวัตกรรมของการปฏิบัติงานคุณภาพ

11. นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

มีระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การจัดการเรียนการสอนและการวิจัย ให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย โดยจัดหาและสนับสนุนทรัพยากรอย่างเหมาะสม มุ่งเน้นให้เกิดความตระหนักและถือปฏิบัติเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรทุกภาคส่วน อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และต่อเนื่อง

**2.7 แผนยุทธศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)**

ยุทธศาสตร์ที่ 1	<p>เสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์</p> <p>ความครอบคลุม : การบริหารทั่วไป การจัดการทุนมนุษย์ การเงิน การคลังสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก: คณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหาร</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 2	<p>การผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตามปณิธาน</p> <p>ความครอบคลุม : การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรทุกระดับ งานวิชาการ การวัดและประเมินผล สมรรถนะอาจารย์ การพัฒนาศักยภาพนิสิต</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก : รองคณบดีฝ่ายวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบร่วม : รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต รองคณบดีฝ่ายพัฒนาวิชาชีพฯ</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 3	<p>เสริมสร้างความชำนาญทางวิชาชีพบนความร่วมมือและสนับสนุนจาก พหุภาคี</p> <p>ความครอบคลุม : การพัฒนาวิชาชีพ การบริการวิชาการ การเรียนการสอน การสร้างเสริมประสบการณ์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก : รองคณบดีฝ่ายพัฒนาวิชาชีพฯ</p> <p>ผู้รับผิดชอบร่วม : รองคณบดีฝ่ายวิชาการ</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 4	<p>การจัดการสู่ความเป็นผู้นำทางวิจัย วิชาการ และบริการสังคม</p> <p>ความครอบคลุม : การวิจัย บัณฑิตศึกษา งานวิชาการ งานบริการสังคม</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก : รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 5	<p>กิจการนิสิตและการเสริมสร้างเอกลักษณ์ วัฒนธรรมองค์กร</p> <p>ความครอบคลุม : งานกิจการนิสิต กิจกรรมเสริมหลักสูตร การเสริมสร้างคุณธรรม วัฒนธรรม การสร้างเอกลักษณ์</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก : รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 6	<p>การจัดการความรู้ สารสนเทศเพื่อการพัฒนาคุณภาพ</p> <p>ความครอบคลุม : การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการความรู้ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเทศสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก: รองคณบดีฝ่ายบริหาร</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 7	<p>เสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถแข่งขันขององค์กร</p> <p>ความครอบคลุม : องค์กรในกำกับของคณะฯ ศูนย์/หน่วยบริการวิชาการ วิจัย ความชัดเจนของระบบการจัดการ ความเชื่อมโยง</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก : คณบดี รองคณบดีทุกฝ่าย</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 8	<p>เภสัชศาสตร์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (พ.ศ.2553 – 2555)</p> <p>ความครอบคลุม : การบริการสังคม, วิชาการ, การสร้างเสริมประสบการณ์, หน่วยปฏิบัติการกลาง, การพัฒนาบุคลากร, สิ่งแวดล้อมในการบริหารและจัดการศึกษา</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก : คณบดี และคณะกรรมการประจำคณะเภสัชศาสตร์</p>

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : เสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ผู้รับผิดชอบหลัก : คณบดี และรองคณบดีฝ่ายบริหาร

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
1. การบริหารทั่วไป โครงสร้าง และการจัดการ	<ul style="list-style-type: none"> คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ความเป็นเอกลักษณ์ เป็นผู้นำทางความคิด และวิชาการบนรากฐานของความเป็นไทยจากกรอบคิดเดิม มีวัฒนธรรมเฉพาะ มีความชัดเจนด้านพันธกิจ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และเข็มมุ่ง และสอดคล้องทิศทางในระดับชาติ โครงสร้างองค์กรที่ตอบสนองพันธกิจ การจัดการมีประสิทธิภาพ เน้นการมีส่วนร่วมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> แผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน สอดคล้องทิศทางองค์กรและนโยบายระดับประเทศ เน้นการมีส่วนร่วม หน่วยงานสามารถนำแผนดังกล่าวลงสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการ โครงสร้างองค์กรที่ตอบสนองภารกิจ และเป็น Matrix Organization มีระบบการติดตามการนิเทศกำกับ โปร่งใส สามารถตรวจสอบ เข้าถึงและเป็นธรรม ดำเนินการสอดคล้องกับระเบียบ กฎเกณฑ์ 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการเผยแพร่ และสร้างความเข้าใจเรื่องยุทธศาสตร์ การประกาศเข็มมุ่งในแต่ละปี ในทุกระดับ การนำ e-serve มาใช้ในการดำเนินการ การจัดทำ real-time personal information database การเยี่ยมหน่วยงาน การประเมินตนเอง และการค้นหาความเสี่ยง โอกาสพัฒนา การประชุม/ระดมสมอง/แลกเปลี่ยน เรื่องการวัดผลสัมฤทธิ์ระดับหน่วยและระดับบุคคล แนวทางการรายงาน การพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหาร 	←				<ul style="list-style-type: none"> แผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ อัตราความพึงพอใจ ร้อยละการดำเนินการเป็นไปตามกำหนดเวลา รายงานและการติดตามผลการดำเนินการแต่ละหน่วยเป็นไปตามเป้าหมาย ผลการดำเนินการเป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่อ้างอิงได้ ร้อยละ 100 การประหยัดต่อหน่วย ฐานข้อมูลที่สนับสนุนการบริหารจัดการ ผลการประเมินคุณภาพโดยรวมในระดับดีมาก ไม่เกิดข้อร้องเรียนที่ซ้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
								ว่าเกิดความบกพร่อง
2. การจัดการด้านการเงินและการคลัง	<ul style="list-style-type: none"> มีความมั่นคง และสามารถตอบสนองนโยบาย พันธกิจ ความเป็นปัจจุบันและทราบภาระการก่อหนี้ ความโปร่งใส ความถูกต้อง และทันเวลา กลไกที่ชัดเจนในการควบคุมกำกับ 	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการจัดหาแหล่งทุน และรายได้ มีข้อมูลค่าใช้จ่ายที่ชัดเจนในการดำเนินการ มีทิศทางและสามารถระบุความต้องการด้านงบประมาณ แนวทางการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจน ตามยุทธศาสตร์ ระบบการจัดการแบบ Accrual basic 	<ul style="list-style-type: none"> แผนปฏิบัติการและแนวทางการจัดหางบประมาณ เชื่อมโยงแหล่งทุนภายนอก การประชุมเชิงปฏิบัติการ ในการประเมินค่าใช้จ่ายคงที่ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร ค่าใช้จ่ายผันแปรตามโครงการหรือการเสื่อมสภาพของทรัพย์สิน การอบรมเรื่องระบบการเงินการคลัง และการวิเคราะห์ การจัดประชุม/โครงการ/การบริการวิชาการด้านการเงิน การคลัง การจัดตั้ง/การส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กร/หน่วยงานในกำกับ เช่นแผนการประมาณรายได้ที่ชัดเจน การตรวจสอบภายในด้านการเงิน การคลัง สำหรับหน่วยงานโครงการ 					<ul style="list-style-type: none"> โครงการ กิจกรรมที่ได้รับการจัดสรรจากแหล่งทุนภายนอก ร้อยละงบประมาณที่ได้จากแหล่งทุนภายนอก (ไม่นับงานวิจัย) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของงบประมาณแผ่นดิน ร้อยละความสำเร็จของดำเนินการตามแผนการเงิน สถานะการเงินสำรองมีไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของงบประมาณที่ใช้ในแต่ละปี Quick ratio > 2 ความชัดเจนของรายได้จากองค์กรในกำกับ เช่น สถานปฏิบัติการเภสัชกรรมชุมชน แหล่งทุนวิจัย (ประสานงานวิจัย)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
3. การบริหารและพัฒนา ทุนมนุษย์	<ul style="list-style-type: none"> ทิศทางการพัฒนา สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และพันธกิจ บุคลากรมีความ เชี่ยวชาญเฉพาะ บุคลากรมีคุณภาพ มีความสุข มีความรักองค์กร และมีความเสียสละ บุคลากรทุกระดับ ทราบบทบาทหน้าที่ ความ รับผิดชอบ อัตรากำลังสอดคล้อง กับภาระงานและคุณภาพ ของงาน บุคลากรได้รับการดูแล ด้านสุขภาพอย่าง เหมาะสม สอดคล้องกับ หน้าที่ ความสำเร็จ นวัตกรรมและความคิด สร้างสรรค์ 	<ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนอาจารย์ที่ได้รับ การพัฒนาที่เน้น pharm care หรืออุมิบัตร สอดคล้องกับการพัฒนา หลักสูตร และความเป็น เอกลักษณะเฉพาะของ คณะฯ คณาจารย์ บุคลากร เป็นแบบอย่างการปฏิบัติ ตนที่ดี มีจรรยาบรรณ และ เสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว มี Job description ทุก ตำแหน่งที่สอดคล้องจริง มีการประเมินตนเองใน ระดับหน่วยงาน มีการกำหนด key performance indicator มีแผนปฏิบัติการที่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาอาจารย์สาย pharm D ที่ชัดเจน ตามทิศทาง คณะฯ โครงการพัฒนาบุคลากร การวิเคราะห์และจัดสรร อัตรากำลังสอดคล้องกับภาระงาน และคุณภาพของการปฏิบัติงาน การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ตามความจำเป็นอย่างเหมาะสมใน รูปแบบต่างๆ เช่น ศึกษา อบรม สัมมนา ฝึกปฏิบัติการ สนับสนุน ส่งเสริม การศึกษา ต่อเนื่องที่มีส่วนต่อการพัฒนางาน และเป็นประโยชน์ต่อองค์กร การประกวดนวัตกรรมระดับ หน่วยงาน การชื่นชมคนดี/บุคลากร ดีเด่นประจำเดือน การตรวจสุขภาพประจำปี การส่งเสริม กิจกรรมสร้างเสริม สุขภาพทางกาย และใจ โครงการประกวดความคิดเห็น ดีเด่นเรื่องการสร้างวัฒนธรรม 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> อาจารย์ Pharm D ได้รับ การพัฒนาและศึกษาต่อ อย่างเหมาะสม การกระจายและคุณวุฒิ อาจารย์ บุคลากรมีความ เหมาะสม สอดคล้อง/สูงกว่า มาตรฐาน จำนวนผลงานวิชาการ ทุกระดับที่มีการเผยแพร่ทั้ง ในและต่างประเทศ ผลสำเร็จของการ ดำเนินการแต่ละโครงการ ตามเป้าหมาย จำนวนนวัตกรรมและ องค์กรความรู้ที่เกิดขึ้น บุคคลภายนอกและ มหาวิทยาลัยรับรู้วัฒนธรรม ที่ดีขององค์กร ความพึงพอใจในการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ร้อยละความเจ็บป่วยกลุ่ม โรคที่กำหนด

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
		<ul style="list-style-type: none"> เกิดวัฒนธรรมของคณะในการทำงานเป็นทีม การบริการด้วยใจ บุคลากรมีสมรรถนะทางกายและใจที่ดี 	องค์กร					<ul style="list-style-type: none"> ร้อยละการลา/ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันควร
4. การจัดการสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรทางกายภาพอย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนการสอน การดำเนินกิจกรรม การจัดการทรัพยากรทางกายภาพ อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพ เกิดระบบการจัดการดูแล รักษา ทรัพยากรทางกายภาพ ที่มีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> อาคาร สถานที่ที่มีความสะอาด และเป็นระเบียบ ระบบสาธารณูปโภคเอื้อต่อการบริหาร การเรียนการสอน กิจกรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน มีความเพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> การสำรวจความต้องการพัสดุ ครุภัณฑ์ตรงตามความต้องการ การเยี่ยมสำรวจเพื่อประเมินความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม แผนการใช้อาคาร อุปกรณ์ ที่สอดคล้องกับแผนการเรียน การสอน ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนเป็นไปตามตารางที่กำหนด จัดตั้งงานซ่อมบำรุง และวางระบบโดยมุ่งเน้นเรื่อง การบำรุงรักษาเชิงรุก หรือเชิงป้องกัน การประเมินความเป็นไปได้ ผลสัมฤทธิ์ของการจ้าง/รับเหมาการดำเนินการ 	←→	←→	←→	←→	<ul style="list-style-type: none"> การดำเนินการด้านบริการสามารถบรรลุเป้าหมายมากกว่าร้อยละ 90 ไม่เกิดอุบัติเหตุในระดับร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและทรัพย์สิน อุบัติเหตุหรือข้อร้องเรียนด้านการให้บริการ ประสิทธิผลของการซ่อมบำรุง สัดส่วนของงบประมาณที่ใช้ในการป้องกัน ต่อการซ่อมแซมเพื่อแก้ไข ความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนได้เสีย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตามปณิธาน

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ผู้รับผิดชอบรอง: รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาและสร้างเสริมประสบการณ์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
1. หลักสูตรสอดคล้องกับ สภาวการณ์และทิศ ทางการพัฒนาวิชาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> • ความเป็นปัจจุบันสอดคล้องกับสภาวการณ์ • โครงสร้างเป็นไปตามข้อกำหนด โดยที่สัดส่วนของรายวิชาทางวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น • ความเป็นเอกลักษณ์และเป็นผู้นำ 	<ul style="list-style-type: none"> • หลักสูตรที่เป็นปัจจุบันและสามารถยืดหยุ่นตามเงื่อนไข สถานการณ์ • หลักสูตรทุกระดับมีความเป็นเอกลักษณ์ • สัดส่วนรายวิชาด้านผลิตภัณฑ์:ผู้ปวย:สังคมเป็นไปตามข้อบังคับสภา • รายวิชาทางวิชาชีพไม่น้อยกว่าหลักสูตร (6 ปี) คณะเภสัชศาสตร์แห่งอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> • โครงการสัมมนา ระดมสมอง แลกเปลี่ยนกับองค์กรวิชาชีพทางเภสัชกรรมและการแพทย์ • สัมมนา ร่วมกับแหล่งฝึก • สร้างความเข้าใจเรื่องการเขียน/ปรับ คำอธิบายรายวิชาให้ยืดหยุ่น • การสำรวจ/วิจัยตลาด และความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต • การประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ 	←→				<ul style="list-style-type: none"> • ข้อเสนอที่สามารถนำไปดำเนินการปรับหลักสูตร • ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมประชุม/สัมมนา • การปรับเนื้อหาการเรียนการสอนหลักสูตรตามผลสำรวจ/สัมมนา ระดมสมอง • จำนวนนิสิตทุกระดับที่เป็นไปตามเป้าหมาย • คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี-ดีมาก
	<ul style="list-style-type: none"> • รายวิชาที่บูรณาการศาสตร์หรือความรู้ที่ต่างกันเข้าด้วยกัน 	<ul style="list-style-type: none"> • เกิดรายวิชาที่บูรณาการระหว่างรายวิชา/ภาควิชา • เกิดการประสานการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งนิสิตเป็นสำคัญ 	<ul style="list-style-type: none"> • การแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าของรายวิชา และ/หรือภาควิชา • เพิ่ม/ปรับกระบวนการรายวิชาที่เน้นกิจกรรมคุณธรรมและการมีส่วนร่วม บทบาท เภสัชกรต่อปัญหาสาธารณสุข เน้นผู้เรียนเป็น 	←→				<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนรายวิชาที่บูรณาการเข้าด้วยกัน • ความพึงพอใจของอาจารย์ นิสิต • ความสามารถประยุกต์และแก้ไขปัญหาภาพรวม

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
			สำคัญ <ul style="list-style-type: none"> มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม สอดคล้องกับการบูรณาการ 					<ul style="list-style-type: none"> บรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นสหวิชา
	<ul style="list-style-type: none"> สร้างหลักสูตรปริญญา คู่ขนานบูรณาการกับ สาขาวิชาอื่น 	<ul style="list-style-type: none"> มีหลักสูตรปริญญา คู่ขนานอย่างน้อย 1 หลักสูตร 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการขยายความร่วมมือในการผลิตบัณฑิตเพื่อโอกาสของผู้เรียน และอรรถประโยชน์ของหลักสูตร 					<ul style="list-style-type: none"> หลักสูตรปริญญาคู่ขนาน จำนวนนิสิตเป็นไปตามเป้าหมาย

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
2. สร้างเสริมสมรรถนะอาจารย์ ด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์มีทักษะเพิ่มมากขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน การวัด และประเมินผล • การวัดและประเมินผลมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับรายวิชา 	<ul style="list-style-type: none"> • นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน • ข้อสอบมีมาตรฐานทั้งในส่วนของความยากง่าย การจำแนกและความตรง • รูปแบบการวัดและประเมินผลที่นอกเหนือจากการสอบปกติ • นิสิตมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล 	<ul style="list-style-type: none"> • โครงการสัมมนาเพื่อพัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล • การประเมินการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลโดยกลุ่มอาจารย์ (peer review) หรือบุคลากรภายนอก • โครงการเพิ่มสมรรถนะผ่านการเป็น preceptor • กำหนดชั่วโมงการปฏิบัติงานในแหล่งฝึกกับสัดส่วนการสอน • โครงการอาจารย์ดีเด่น 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> • ผลการประเมินจากผู้ประเมินคุณภาพระบบต่างๆ • ผลการประเมิน และรายงานสรุปการดำเนินการ • ร้อยละของนิสิตที่สามารถสอบผ่านใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในครั้งแรก • จำนวน/สัดส่วนชั่วโมงอาจารย์ที่ปฏิบัติงานกับผู้ป่วย • ผลสำรวจความคิดเห็นความพึงพอใจ
3. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและผลสัมฤทธิ์ตามปณิธาน	<ul style="list-style-type: none"> • รายวิชาที่ออกแบบโดยการมีส่วนร่วมของนิสิตในการกำหนดโครงสร้างเนื้อหา การวัดผล • การเรียนการสอนที่สร้างเสริมเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม • นิสิตมีประสบการณ์ตรงและเข้าใจบทบาท 	<ul style="list-style-type: none"> • รายวิชา กระบวนการจัดการที่แสดงให้เห็นว่าเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ • รายวิชาทางคลินิกที่มีการเรียนการสอนแบบสหสาขา • จำนวนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ภาษาอังกฤษ 	<ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมและสนับสนุน ผ่านการสร้างแรงจูงใจที่จะนำลงสู่การปฏิบัติ . • การระดมสมอง ประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง • การปฐมนิเทศเตรียมความพร้อม • การสัมมนาแลกเปลี่ยนระหว่าง 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> • สัดส่วนของเวลาสำหรับการดำเนินการกิจกรรม ต่อเวลาที่ใช้ในการเรียน • จำนวน หรือสัดส่วนรายวิชาที่เป็นไปตามข้อกำหนด • รายวิชา กิจกรรมที่นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบ หรือเป็นผู้สร้าง

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
	<p>วิชาชีพสามารถประยุกต์องค์ความรู้ เข้ากับการปฏิบัติงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> • นิสิตมีความเข้าใจระบบยาและระบบสาธารณสุข • นิสิตมีความรู้ด้านภาษาสากลต่อยอดจากองค์ความรู้วิชาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> • กิจกรรมหรือนวัตกรรมของนิสิตที่ได้รับการเชิดชู • ทราบปัญหาชุมชนและบทบาท ความรับผิดชอบของเภสัชกรต่อปัญหาดังกล่าวดังกล่าว 	<p>องค์การทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <ul style="list-style-type: none"> • การประกวดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน การแข่งขันความรู้ • การผนวกกิจกรรมเข้ากับรายวิชา • เพิ่มรายวิชาหรือการจัดการเสริมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาสากล เช่นภาษาอังกฤษ 	←			→	<p>กรอบเนื้อหาการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีข้อร้องเรียนหรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนิสิตเรื่องจริยธรรม • รางวัลเชิดชูเกียรติ • การประเมินโครงการและจำนวนกิจกรรมสร้างสรรค์ • ผลสำรวจความพึงพอใจ
4. การจัดสรรทรัพยากรการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> • มีความชัดเจนในการจัดสรรงบประมาณ จำแนกตามความสำคัญ ความจำเป็น หรือเข็มมุ่งแต่ละปี • มีระบบการจัดสรรตามเป้าประสงค์ของแต่ละกิจกรรม/กิจกรรมเสริม • มีแผนความต้องการ 	<ul style="list-style-type: none"> • แนวทางการจัดสรรและแผนงบประมาณที่ชัดเจนสอดคล้องกับพันธกิจและเข็มมุ่ง • ครุภัณฑ์และอุปกรณ์สื่อการเรียนมีความพอเพียง • นิสิตทุกระดับเป็นไป 	<ul style="list-style-type: none"> • ประสานกับรองคณบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น ไลบรารี ทัศนูปกรณ์ ซ่อมบำรุง สืบหาความต้องการครุภัณฑ์และอุปกรณ์ • ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามตารางที่กำหนด • ประสานงานเทคโนโลยี 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนครั้งที่เกิดปัญหาของการจัดการเรื่องอุปกรณ์สื่อการเรียน • จำนวนทุนมีความต่อเนื่องจนจบการศึกษา • มีฐานข้อมูลนิสิต และสามารถสนับสนุนอาจารย์ในด้านการวัดและประเมินผล

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
	<p>ครูภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายหรือเข็มมุ่งในแต่ละปี</p> <ul style="list-style-type: none"> อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สามารถรองรับจำนวนนิสิต จัดสรรทุนสนับสนุนการศึกษา ทุกระดับ 	<p>ตามเป้าหมาย และได้รับการจัดสรรทุนอย่างชัดเจน</p> <ul style="list-style-type: none"> ระบบฐานข้อมูลที่เอื้อต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมของนิสิตทุกระดับ 	<p>สารสนเทศเรื่องการจัดการฐานข้อมูลส่วนบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> แผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจ การเตรียมความพร้อมของสถานที่ ตามช่วงเวลา สำรวจความต้องการและประสานกับส่วนกลางในเรื่องแหล่งข้อมูลวิชาการในรูปแบบต่างๆ เช่น วารสารอิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ การพัฒนาระบบการสืบค้นข้อมูลหนังสือ ตำราที่เป็นของคณะ (ห้องอ่านหนังสือ) 					<ul style="list-style-type: none"> อุปกรณ์การเรียนการสอน ได้รับการจัดสรรและการดูแลอย่างเหมาะสม มีฐานข้อมูลวิชาการในรูปแบบต่างๆ ที่เป็นปัจจุบันเหมาะสม มีโปรแกรมการสืบค้นตำรา เอกสาร และผู้ใช้มีความพึงพอใจ
5. การสร้างเครือข่ายงานบริการวิชาการและการวิจัยร่วมกับชุมชนและสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้การบริการวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนการสอน การสร้างความยอมรับ และเพื่อ 	<ul style="list-style-type: none"> เกิดเครือข่ายกับชุมชน รอบมหาวิทยาลัย และสถานบริการสุขภาพในพิษณุโลก เกิดเครือข่ายและพันธมิตรกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการ ประสานกับ อบต. ในท้องถิ่นที่ตั้ง โดยอาจให้ทุนการศึกษาเภสัชศาสตร์ แก่ลูกหลานหมู่บ้านที่เล่าเรียนดี จัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับหน่วยงานทางเภสัชกรรมหรือระบบสุขภาพอื่นๆ เช่นการผลิตบัณฑิต กับโครงการวิจัย 					<ul style="list-style-type: none"> จำนวนโครงการหรือข้อตกลงที่ทำร่วมกันกับเครือข่าย ผลงานวิชาการนิสิตระดับชาติ และนานาชาติ ความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนได้เสีย องค์ความรู้ในการดูแล

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
	<p>การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> • เป็นที่ยอมรับกับสถาบันต่างประเทศ เกิดการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา เช่น นิสิตของแต่ละประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> • เกิดเครือข่ายกับองค์กรวิชาชีพ เกษตรกรรม วิชาชีพทางการแพทย์อื่นๆ และสาธารณสุข เช่น สสส. 	<p>(ประสานงานกับรองฯวิจัย)</p> <ul style="list-style-type: none"> • การทำบันทึกข้อตกลงระหว่างประเทศในการพัฒนาด้านวิชาการ การแลกเปลี่ยนนิสิต บุคลากรเพื่อการศึกษาพัฒนา • โครงการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการดูแลรักษาตนเอง • การจัดการความรู้ด้านการดูแลสุขภาพตนเอง ในระดับต่างๆ 					<p>สุขภาพที่สอดคล้องกับบริบทชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนองค์ความรู้ที่ได้จากท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : เสริมสร้างความชำนาญทางวิชาชีพบนความร่วมมือและสนับสนุนจากพหุภาคี

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองคณบดีฝ่ายพัฒนาวิชาชีพและสร้างเสริมประสบการณ์ ผู้รับผิดชอบรอง: รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
1. ความร่วมมือและพหุภาคีในการพัฒนาวิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรวิชาชีพในประเทศ เกิดความร่วมมือแลกเปลี่ยนระหว่างอาจารย์นิสิต กับสถาบันในต่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> เกิดความร่วมมือระหว่างสมาคมวิชาชีพกับคณะ มีองค์กรกลางประสานการจัดการระบบเครือข่าย อาจารย์ได้รับการพัฒนาตามสาขาหรือความชำนาญ 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการสานสัมพันธ์สู่ความร่วมมือระหว่างคณะกับแหล่งฝึกที่มีคุณภาพและสมาคมวิชาชีพ การประชุมปฏิบัติการระหว่างสถาบันการศึกษา การทำบันทึกตกลงระหว่างองค์กร 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนองค์กร สถาบันที่เข้าร่วมเครือข่าย กิจกรรม/clerkship ที่เกิดจากการประสานความร่วมมือ บันทึกตกลงความร่วมมือด้านการพัฒนาวิชาชีพ และการฝึกปฏิบัติงานทั้งในส่วนของฝึกปฏิบัติงานทั่วไป และ clerkship
2. แหล่งฝึก และอาจารย์ประจำแหล่งฝึกมีคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> แหล่งฝึกมีการดำเนินการและมีการจัดการด้านการฝึกปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ จำนวนแหล่งฝึกและ preceptor สามารถให้การฝึกได้อย่างต่อเนื่องเพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> แหล่งฝึกมีการดำเนินการที่ชัดเจนในการฝึกปฏิบัติ การติดตามความก้าวหน้า การวัด และการประเมินผล อาจารย์เป็น preceptor ใน clerkship ร่วมกับแหล่งฝึก 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการสัญจรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างแหล่งฝึกเพื่อเพิ่มพูนทักษะ มุมมองและการดำเนินการ การประเมินผลการดำเนินการพัฒนาทั้งแหล่งฝึก และอาจารย์ การระดมสมองในการจัดทำเกณฑ์การฝึกปฏิบัติงาน การวัด 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> ผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แหล่งฝึกประจำของคณะเข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 คู่มือและแนวทางในการฝึกปฏิบัติงานที่ดำเนินการร่วมกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ในการเป็น preceptor 	<ul style="list-style-type: none"> Clerkship มีความชัดเจน เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย และ/หรือ สาขาที่เกี่ยวข้อง เกสซ์กรรมปฏิบัติ 	<p>และประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> โครงการสัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ ที่ส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงาน และต่อยอดการฝึกปฏิบัติงานจากรูปแบบ/แนวคิดเดิม ศิษย์เก่าสัมพันธ์ เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ 					<ul style="list-style-type: none"> จำนวน preceptor และแหล่งฝึกที่มาจากศิษย์เก่า เกิดชมรม/เครือข่ายเกสซ์กรรมศิษย์เก่า มน. เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ
3. การประสานจัดการ การเรียนการสอนที่มุ่งให้ นิสิตเกิดเจตคติและทักษะที่ดีทางวิชาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> รายวิชามีความชัดเจนในการผนวกเรื่องทักษะ และการปรับเจตคติ การเรียนการสอนที่เน้นทักษะ ความคิดเชิงบูรณาการ เกิดกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อให้นิสิตได้เรียนรู้ปัญหาสาธารณสุข 	<ul style="list-style-type: none"> มีการจัดการรายวิชาที่เรียนรู้จากผู้ป่วย หรือ กระบวนการปฏิบัติงานในสถานที่ปฏิบัติงานหรือสถานบริการสุขภาพ นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และปริญญา นิสิตมีทักษะ และสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในขณะที่เรียนและการฝึกปฏิบัติงาน 	<ul style="list-style-type: none"> บันทึกข้อตกลงร่วมกับโรงพยาบาลในจังหวัดพิษณุโลก และใกล้เคียง เพื่อเก็บกรณีศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนรายวิชา สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งผลให้นิสิตคิดและเข้าใจปัญหาบทบาท ที่เกสซ์กรรมหรือบัณฑิตพึงมีต่อผู้ป่วยหรือสังคม การเสวนาบทบาทเกสซ์กรรมกับคุณค่าต่อผู้ป่วย และระบบสาธารณสุข 					<ul style="list-style-type: none"> อัตราส่วนของจำนวนรายวิชา และหน่วยกิตที่ดำเนินการกับผู้ป่วยต่อรายวิชาที่สอนในชั้นเรียน ความคิดเห็นของผู้ที่เข้าร่วมโครงการ เจตคติที่ดีของนิสิตต่อวิชาชีพ ร้อยละของบัณฑิตที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลและหรือสถานบริการด้านสุขภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
			<ul style="list-style-type: none"> ค้นหาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเภสัชกรดีเด่นแต่ละสาขา 	←			→	
4. ผู้นำการพัฒนาทางวิชาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> สามารถชี้แนะหรือเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาระบบหรือกิจกรรมด้านเภสัชกรรมบริหาร สถานปฏิบัติการชุมชนสามารถเป็นต้นแบบร้านยาทั้งด้านแหล่งฝึกที่ดี และเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่ได้รับการยอมรับสูง 	<ul style="list-style-type: none"> แนวทางการปฏิบัติที่ประสานเชิงระบบด้านความปลอดภัยกับการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม เครื่องมือ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมองค์กร ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา และยอมรับสถานปฏิบัติการชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสนอแนวทางเลือกใหม่ในการปฏิบัติวิชาชีพ รูปแบบของการจัดการ โครงการพัฒนาระบบร้านยาเพื่อชุมชน 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> โรงพยาบาลที่มีการทดลองนำร่องแนวทางการผนวกการจัดการเชิงระบบกับการบริหารเภสัชกรรม คู่มือ แนวทาง การประเมินผล และวิเคราะห์นำเสนอ
5. บัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคมหรือระบบสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> บัณฑิตจากคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นที่ยอมรับของสังคม และชุมชนวิชาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> บัณฑิตทุกระดับสามารถเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง บัณฑิตทุกระดับได้รับการยอมรับจากผู้ใช้ บัณฑิตทุกระดับมีผลงานเผยแพร่ 	<ul style="list-style-type: none"> การประยุกต์กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบสาธารณสุข เข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน การเสวนาระหว่างเภสัชกร/บุคลากรที่ประสบความสำเร็จกับนิสิต 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์ต่อบัณฑิตเป็นไป หรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การจัดการสู่ความเป็นผู้นำทางวิจัย วิชาการ และการบริการสังคม

ผู้รับผิดชอบหลัก: รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
1. สร้างความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานในประเทศและระดับนานาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> เกิดเครือข่ายการวิจัยครอบคลุมทุกด้าน อาทิ เทคโนโลยีเกษตรกรรม เกษษกรรมปฏิบัติ เคมี เกษษกรรม เกษษเวท ทั้งในระดับประเทศ และต่างประเทศ มุ่งเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น และต่อยอดความรู้การวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ผลงานวิจัยและทุนสนับสนุนระหว่างเครือข่าย ผลงานวิจัยที่เป็นการต่อยอดภูมิปัญญา หรือส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในระดับท้องถิ่น ความรู้ ความชำนาญของอาจารย์ที่ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนระหว่างผู้เชี่ยวชาญ 	<ul style="list-style-type: none"> การลงนามตกลงเพื่อสร้างความร่วมมือทางด้านงานวิจัยกับหน่วยงานภายในประเทศและ/หรือต่างประเทศ การจ้างผู้เชี่ยวชาญจากภายในประเทศและ/หรือต่างประเทศ 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> บันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงาน ตารางการเรียน การสอน การสัมมนา แลกเปลี่ยนระหว่างผู้เชี่ยวชาญ ความพึงพอใจของนิสิต การประเมินประสิทธิผล เช่นองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ ผลลัพธ์การประเมินจากการจ้าง
2. จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> สามารถจัดหาแหล่งทุน และทุนสนับสนุนการวิจัยโดยเฉพาะสำหรับบัณฑิตศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เครื่องมือวิทยาศาสตร์ขั้นสูงที่จำเป็นในการใช้วิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการสัมมนากำหนดทิศทาง การวิจัยของคณะฯ การระดมสรรพกำลังเพื่อสนับสนุนหรือจัดหาแหล่งทุนที่เหมาะสม การสร้างแรงจูงใจ 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> การประกาศทิศทางคณะเป็นแผนระยะยาว และระยะสั้น จำนวนแหล่งทุนวิจัยจากภายนอกมากกว่าร้อยละ 90 ของทุนที่มี

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
		<ul style="list-style-type: none"> ความต่อเนื่องของการดำเนินการวิจัยในประเด็นเหล่านั้น 	<ul style="list-style-type: none"> ความชัดเจนของแนวทาง 	←				<ul style="list-style-type: none"> มูลค่า และจำนวนผลงานที่ตีพิมพ์อย่างน้อย 20 ผลงาน/ปี
3. จัดตั้งหน่วยวิจัยหรือศูนย์ทางวิชาการเฉพาะทาง	<ul style="list-style-type: none"> มีหน่วยวิจัย หรือศูนย์วิชาการที่มีความเฉพาะตัว และเป็นเอกลักษณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> อาจารย์มีทักษะ หรือ ความชำนาญในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการ หรือเป็นสาขาขาดแคลน งานวิจัยที่เฉพาะตัว และมีการเผยแพร่ และ/หรือสิทธิบัตร 	<ul style="list-style-type: none"> ระดมสมองเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัยและวิชาการที่เฉพาะ และเป็นเอกลักษณ์ โครงการจัดตั้งหน่วยวิจัยหรือศูนย์ทางวิชาการ การจัดตั้งศูนย์ทดสอบ ประสิทธิภาพและความปลอดภัย ในหลอดทดลอง แนวทางการบริหารจัดการที่ชัดเจน อย่างเหมาะสม 	←	↔			<ul style="list-style-type: none"> การประกาศทิศทางของการวิจัยหรือวิชาการ หน่วยวิจัย หรือวิชาการ หรือโรงงานต้นแบบ ปริมาณงานวิจัย หรือการบริการวิชาการ การประเมินผล กระบวนการจัดการอยู่ในเกณฑ์ที่ดี
4. ให้ความสำคัญต่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (green research)	<ul style="list-style-type: none"> งานวิจัยมุ่งเน้น กระบวนการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม งานวิจัยมีการจัดการกับขยะ/ของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการวิจัยที่ใช้เทคนิคที่ปลอดภัยหรือลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือการใช้สารธรรมชาติ เพื่อลดปริมาณขยะ มีการกำจัดขยะทั่วไป ขยะอันตรายและขยะติดเชื้ออย่างเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเทคนิค วิธีการที่มุ่งเน้นการลดปริมาณสารเคมี หรือที่เป็นพิษต่อเซลล์ สิ่งแวดล้อม ทบทวนแนวทางการจัดการขยะทุกประเภทที่เกิดจากการวิจัย และสร้างระบบการติดตาม กำกับ อย่างต่อเนื่อง 	←				<ul style="list-style-type: none"> เทคนิควิธีการที่ได้รับการจดสิทธิบัตร จำนวนงานวิจัย ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับการเผยแพร่ จำนวนบุคลากร หรือ อุบัติการณ์ความเจ็บป่วยของเจ้าหน้าที่จากการปฏิบัติงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
		<ul style="list-style-type: none"> การวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิต 	<ul style="list-style-type: none"> ประสานหน่วยงานด้านสาธารณสุขในจังหวัดเรื่องการจัดทำระเบียบติดต่อ 					<ul style="list-style-type: none"> จำนวนของเสียแต่ละประเภทที่ตกค้างรายเดือน การประหยัดงบประมาณที่ใช้จ่ายรายเดือน
5. ฐานข้อมูลงานวิจัยเพื่อการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> มีฐานข้อมูลการวิจัยที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และรวบรวมผลงานวิจัยในด้านต่างๆ โดยเฉพาะทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี 	<ul style="list-style-type: none"> สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลการวิจัยทั้งในด้านบุคลากร และงาน ความเป็นปัจจุบัน การวิจัยต่อยอด 	<ul style="list-style-type: none"> จัดหาแหล่งทุนเพื่อดำเนินการ กำหนดโครงสร้างฐานข้อมูลและความต้องการใช้ การประเมินการเข้าถึง และความเป็นปัจจุบัน 					<ul style="list-style-type: none"> เกิดฐานข้อมูลงานวิจัย สามารถเผยแพร่ สะดวกต่อการเข้าถึง
6. ความเป็นเลิศในการบริการสังคม	<ul style="list-style-type: none"> องค์กร บุคลากร และหน่วยงานในกำกับได้รับการยอมรับโดยทั่วไปถึงประสิทธิภาพในการให้บริการแก่สังคม 	<ul style="list-style-type: none"> ร้านยาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่ได้รับการยอมรับ เป็นเครือข่ายสาธารณสุขระดับประเทศ คณาจารย์ได้รับการยอมรับและแต่งตั้งเป็นกรรมการระดับประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งหน่วยงานในการให้บริการวิชาการ เช่น หน่วยงานส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แก่องค์กรภายนอกด้านสมรรถนะของอาจารย์ บุคลากร การอบรมความรู้ ทักษะอย่างต่อเนื่องในหลายกลุ่มอาชีพ เช่น ร้านยา โรงเรียน องค์กรต่างๆ ทั้งเรื่องยา สมุนไพร เครื่องสำอาง ฯลฯ 					<ul style="list-style-type: none"> คณาจารย์กว่าร้อยละ 80 ได้รับการยอมรับและแต่งตั้งเป็นกรรมการ ผู้ปฏิบัติงานหรือดำรงตำแหน่งอื่นๆในระดับชาติ นานาชาติ กิจกรรมการบรรยายอบรมทางวิชาการ สัดส่วนการให้บริการสังคมต่อการเรียนการสอนและจำนวนกิจกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 กิจการนิสิตและการเสริมสร้างเอกลักษณ์ วัฒนธรรมองค์กร

ผู้รับผิดชอบหลัก: รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
1. การสร้างเอกลักษณ์และวัฒนธรรมองค์กร	<ul style="list-style-type: none"> คณะเภสัชศาสตร์มีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมองค์กรที่เฉพาะ เป็นที่ยอมรับของอารยชน 	<ul style="list-style-type: none"> เอกลักษณ์และวัฒนธรรมของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ เป็นที่ยอมรับอย่างกว้าง 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการประกวดเอกลักษณ์ และวัฒนธรรม (เช่น เพลง การบริการ มารยาท ฯลฯ) โครงการเผยแพร่เอกลักษณ์และวัฒนธรรมเพื่อปฏิบัติ การสร้างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ในหมู่นิสิต เช่น ประเพณีการรับน้องที่มีคุณค่า การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ 	←→				<ul style="list-style-type: none"> ได้เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมที่บุคลากรทุกระดับยึดเป็นแนวทาง องค์กรภายนอกรับรู้เอกลักษณ์ และวัฒนธรรม ประเพณีการรับน้องที่เน้นคุณค่าทางจิตใจ ความชัดเจนของกิจกรรมที่ตอบเป้าประสงค์
2. การสร้างความเข้มแข็งของกิจการนิสิตหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อวิชาชีพ สังคม และประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> รายวิชามีความชัดเจนในการผนวกกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อสังคม กิจการนิสิตให้ความสำคัญต่อการสร้างสรรค์คุณค่า และความเข้าใจสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรมนิสิตครอบคลุม 5 ด้าน คือ ส่งเสริมวิชาการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและบุคลิกภาพ การบำเพ็ญประโยชน์ ส่งเสริมสุขภาพ และส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ประสานรองอธิการ ให้รายวิชาผนวกกิจกรรมสังคมเข้ากับเนื้อหา หรือปฏิบัติการ ทั้งนี้มุ่งให้นิสิตเป็นผู้กำหนด/จัดการเป็นหลัก โครงการฝึกอบรม สร้างเสริมทักษะ และมุมมองของนิสิตต่อการสร้างกิจกรรม 	←→				<ul style="list-style-type: none"> ความสำเร็จของการดำเนินการโครงการตามเป้าหมาย สัดส่วนประเภทกิจกรรมที่เน้นการเปิดโลกทัศน์ มุมมองที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม วิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
	<ul style="list-style-type: none"> ชมรมนิสิตมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ความต่อเนื่องของการดำเนินการ และสอดคล้องกับเอกลักษณ์ วัฒนธรรม องค์การ 	<ul style="list-style-type: none"> สัปดาห์เกษตรกรรม และ/หรือยาสมุนไพร ความงาม โดยเป็นกิจกรรมวิชาการ นิทรรศการ ปีละครั้ง การวางแผนปฏิบัติการที่สอดคล้อง เชื่อมโยงเป้าหมาย พร้อมทั้งแนวทาง 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> การกระจายกิจกรรมที่สอดคล้องทั้ง 5 ด้าน ชมรมมีกิจกรรมสู่สังคมอย่างน้อย 2 กิจกรรม/ปี
3. การส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีและการค้นหา ประเพณีหรือวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ด้านสุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> บุคลากร และคณะมีส่วนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางศาสนาหรือประเพณีไทยอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติตามวัฒนธรรมของคณะที่มีการสร้างหรือกำหนดขึ้นใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> บุคลากรมีความรัก วัฒนธรรม และสนับสนุนความร่วมมือซึ่งกันและกัน รับรู้วัฒนธรรมพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพหรือการดูแลสุขภาพ สามารถส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการอนุรักษ์ หรือดัดแปลง 	<ul style="list-style-type: none"> การสร้างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ในหมู่นิสิต ส่งเสริมการแต่งชุดไทยในโอกาสต่างๆ หรือในแต่ละสัปดาห์ กิจกรรมเนื่องในวันสำคัญของมหาวิทยาลัย กิจกรรมเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมด้านวัฒนธรรม และประเพณีไทยต่างๆทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย การวิจัยวัฒนธรรมชุมชนในเรื่องการดูแลสุขภาพตนเอง 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> ได้วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิต นิสิตที่ได้รับรางวัลหรือการชื่นชมในการให้ความร่วมมือ จำนวนอาจารย์ที่ให้ ความสำคัญเข้าร่วมกิจกรรม กลวิธี และจำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ จำนวนผู้เข้าร่วมและความพึงพอใจต่อโครงการดังกล่าว

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
4. นิสิตมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรักในวิชาชีพและมีทัศนคติที่ดี	<ul style="list-style-type: none"> • นิสิตมีความประพฤติ การปฏิบัติ มีความรักในวิชาชีพ มีทัศนคติ ที่พึงประสงค์ • บรรยากาศในคณะฯ เอื้อต่อการสนับสนุนให้ บรรลุเป้าประสงค์ 	<ul style="list-style-type: none"> • เกสัชกรที่จบจากคณะ เกสัชศาสตร์มหาวิทยาลัย นครสวรรค์ ไม่แขวนป้าย • บัณฑิตเป็นผู้ที่มี คุณธรรม เป็นที่รับรู้ของ องค์กร ผู้ใช้บัณฑิต 	<ul style="list-style-type: none"> • โครงการปลูกฝังทัศนคติ หรือ การปรับมุมมองวิสัยทัศน์ที่ดี • โครงการ “พี่สอนน้อง” “ท่องโลก แห่งความเป็นจริง” “ดนตรีในสวน” “ธรรมะข้างตัว” • โครงการส่งเสริมให้เกิดการทำดี เพื่อตอบแทนแผ่นดิน • รณรงค์ เกสัชกร ม.นครสวรรค์ ไม่แขวนป้าย และขยายสู่มหาวิทยาลัย อื่นๆ (ประสานรายวิชา จริยธรรม) 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนครั้งที่มีการ ประพฤติผิดที่มีการว่ากล่าว ลงโทษ • ความสำเร็จของโครงการ พิจารณาจากผู้เข้าร่วม และ ความพึงพอใจ • นิสิตมีทัศนคติที่เหมาะสม และเห็นว่าการแขวนป้ายเป็น การเอาเปรียบประชาชน • บัณฑิตได้รับการยกย่อง เรื่องคุณธรรม จริยธรรม
5. นิสิตได้รับการดูแลเรื่อง การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และการสนับสนุนแหล่งทุน จนจบการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> • นิสิตมีความสุข ได้รับ โอกาส และมีความพร้อมที่ จะเป็นเกสัชกร หรือ บัณฑิตที่ดี 	<ul style="list-style-type: none"> • นิสิตจบเป็นบัณฑิต ร้อยละ 100 • บัณฑิตได้งานและ สามารถคืนเงินให้แหล่งทุน ในระยะเวลาที่กำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> • การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ ปรึกษา เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับ นิสิตและเข้าใจนิสิต • โครงการปฐมนิเทศ /ปัจฉิมนิเทศ • การเตรียมความพร้อมและการ แนะนำอาชีพ ตลาดนัดวิชาชีพ การศึกษาต่อ สำหรับนิสิตปีสุดท้าย • การเสาะหาแหล่งทุนกู้ยืมฉุกเฉิน หรือกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาอื่นๆ 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนอาจารย์ที่เข้าร่วม และความพึงพอใจในระดับ คะแนนเฉลี่ยดีมาก • ความพึงพอใจ • มีแหล่งทุนและจำนวนทุน ที่กระจายได้ทั่วถึง • นิสิตสามารถได้งานที่ ตนเองชอบในระยะเวลา เหมาะสม

แผนยุทธศาสตร์ที่ 6: การจัดการความรู้ สาระสนเทศ เพื่อการพัฒนาคุณภาพ

ผู้รับผิดชอบ: รองคณบดีฝ่ายบริหาร

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
1. การประกันคุณภาพการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> คณะเภสัชศาสตร์มีการวางระบบและการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย บัณฑิตมีคุณสมบัติตามปณิธาน คือ ผู้มีคุณธรรม ผู้นำทางวิชาการ และมีความชำนาญทางวิชาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> ผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก มีความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษา กับแผนยุทธศาสตร์ หน่วยงานมีการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพ การประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ การวางแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน บนการมีส่วนร่วม สร้างระบบการติดตามการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ และรายงานผลตามช่วงไตรมาส การประกันคุณภาพในหน่วยย่อยอย่างสม่ำเสมอ การพัฒนาโปรแกรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับ การจัดการ การเยี่ยมหน่วยงานเพื่อสร้างความเข้าใจ นำไปสู่การประเมินตนเอง และการจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้เกิดการวิจัยระบบเพื่อ 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานทุกหน่วยมีการประกันคุณภาพการดำเนินการ มีการกำหนดตัวชี้วัดระดับหน่วยงาน/ระดับงานที่เหมาะสมโดยเฉพาะในส่วนที่เป็นผลลัพธ์ มีการรวบรวม ประมวล ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน หน่วยงานสามารถดำเนินการตามแผนที่กำหนดมากกว่าร้อยละ 95 คะแนนทุกตัวชี้วัด >4 และคะแนนเฉลี่ย >4.85 ลดภาระการจัดทำเพิ่มงาน หรือการเก็บรวบรวมหลักฐานที่เป็นเอกสาร การวัดความพึงพอใจ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
			เป็นการตอบเรื่องคุณภาพ ทั้งการ เรียนการสอน การวัด อย่างต่อเนื่อง					<ul style="list-style-type: none"> เอกสารการประเมินหรือการรวบรวมผลงานของคณะเภสัชศาสตร์ที่มีคุณค่า
2. การจัดการความรู้	<ul style="list-style-type: none"> คณะเภสัชศาสตร์ เป็นองค์กรที่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นแหล่งรวบรวมความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องด้านสุขภาพ การรักษาด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> เกิดนวัตกรรมที่เหมาะสมต่อองค์กร และระดับประเทศ บุคลากรมีความสุขและพึงพอใจที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร เกิดองค์ความรู้ขององค์กร องค์กรมีความปลอดภัยหรือมีความเสี่ยงลดลง มีช่องทางที่ชัดเจนในการแลกเปลี่ยนหรือการจัดการความรู้ โดยอยู่ในรูปแบบต่างๆ ของ knowledge artifacts 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการจัดการความรู้ การประดิษฐ์สื่อความรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อการกระตุ้น การนำลงสู่การปฏิบัติ การเผยแพร่ การเก็บรวบรวม การสร้างเสริมบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น กำหนดให้มีเวทีการแลกเปลี่ยนอย่างไม่เป็นทางการในทุกหน่วยงาน การจัดมหกรรมความรู้คู่คณะเภสัชศาสตร์ การประกาศเกียรติคุณบุคลากร และหน่วยงานดีเด่นแต่ละเดือน ในลักษณะต่างๆ กัน การให้รางวัลแก่ผลงาน/การปฏิบัติงานสำคัญหรือเป็นนวัตกรรม 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนนวัตกรรมในองค์กร จำนวนองค์ความรู้เฉพาะที่เกิดขึ้น จำนวนอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงที่ได้จากการแลกเปลี่ยนแต่ละกลุ่มงาน รูปแบบและจำนวนครั้งของการเผยแพร่องค์ความรู้ผ่านสื่อประดิษฐ์ (Artifacts) รูปแบบต่างๆ ผลสำเร็จของการดำเนินการโครงการ อัตราความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
3. การจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> มีระบบและโครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศที่รองรับการบริหารขององค์กร เครือข่ายข้อมูลอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับเรื่องการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> มีโปรแกรมการจัดการข้อมูลเพื่อลดการดำเนินการด้านเอกสารและง่ายต่อการเข้าถึง เป็นปัจจุบัน การประมวลผลการดำเนินการด้านต่างๆที่เป็นปัจจุบัน เครือข่ายข้อมูลคณะเป็นที่น่าสนใจ และมีผู้เข้าเยี่ยมชมสม่ำเสมอ สะดวกต่อการเข้าถึงการแลกเปลี่ยน 	<ul style="list-style-type: none"> ตั้งคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับคณะ โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจน โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการสร้างเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการใช้โปรแกรม การติดตามและประเมินผล คณะทำงานกระจายตามหน่วยงานในการส่งต่อ/ปรับข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนครั้งที่ผู้เข้ามาเยี่ยมชม จำนวนกระทู้หรือการแลกเปลี่ยน ความเป็นปัจจุบันของระบบข้อมูลข่าวสาร ผลสำเร็จของโครงการ แนวโน้มที่ลดลงของจำนวนกระดาษเฉลี่ยต่อ100 เรื่องที่เข้ามา ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 40
4. การวิเทศสัมพันธ์	<ul style="list-style-type: none"> มีความชัดเจนในกิจกรรมวิเทศสัมพันธ์ และก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในระดับนานาชาติ สร้างความสัมพันธ์ขยายโอกาสการศึกษาสู่ประเทศเพื่อนบ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> มีการแลกเปลี่ยนว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศเพื่อการพัฒนาความรู้ ทั้งในระดับอาจารย์ บุคลากร และนิสิต นิสิตต่างชาติมาศึกษาอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับปริญญาตรี บัณฑิตศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> การกำหนดภาระหน้าที่ ที่ชัดเจนครอบคลุมตั้งแต่การติดต่อประสานงาน การดำเนินการด้านเอกสาร การต้อนรับ การเจรจา การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การเก็บรวบรวมข้อมูล การเป็นหน่วยกลางประสานกับงานวิชาการ งานวิจัย ฯลฯ 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนชาวต่างประเทศที่มาเยี่ยมชม จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่มาแลกเปลี่ยนความรู้ หรือมาช่วยในการพัฒนา จำนวนนิสิตชาวต่างประเทศที่มาศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
		<ul style="list-style-type: none"> • ประสานการจัดการและจัดหาแหล่งทุนต่างประเทศร่วมกับงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง • มีการพัฒนาการวิจัยการเชื่อมโยงหน่วยงานระหว่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> • ดำเนินการร่วมกับภาคีทางวิชาชีพ สถาบัน สมาคม ทางเภสัชศาสตร์ • ประสานเรื่องนิติตต่างประเทศตามโครงการแลกเปลี่ยนหรือตามบันทึกข้อตกลงต่างๆ (ประสานกับรองอธิการบดีเรื่องการจัดการเรียนการสอน) 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนอาจารย์ หรือจำนวนครั้งที่ไปเยี่ยมเยือนต่างประเทศอย่างเป็นทางการ • จำนวนโครงการความร่วมมือ งานวิจัย หรือแหล่งทุนที่ทำร่วมกับต่างประเทศ • จำนวนชาวต่างประเทศที่เป็น co-adviser • จำนวนอาจารย์ที่เป็น co-adviser กับสถาบันต่างประเทศ
5. การประชาสัมพันธ์เพื่อภาพลักษณ์ที่ดีและสามารถแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> • มีการวางระบบการประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพ • องค์กรและบุคคลภายนอกรับรู้ภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรและมีความศรัทธา เชื่อมั่นในสมรรถนะองค์กร 	<ul style="list-style-type: none"> • องค์กรภายนอกรับรู้ว่าเป็นคณะเภสัชศาสตร์ชั้นนำของประเทศ • คะแนนการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยอยู่ระดับ 1 ใน 3 ของประเทศอย่างต่อเนื่อง • เป็นคณะในดวงใจของนักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> • โครงการประชุมวิชาการ 15 ปี คณะเภสัชศาสตร์ • จัดตั้งคณะทำงานด้านประชาสัมพันธ์ • แผนปฏิบัติการประชาสัมพันธ์ • ให้นิสิตเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์คณะหรือข้อเด่นขององค์กร หรือหลักสูตรโดยประสานกับรายวิชาที่เกี่ยวข้อง 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> • คะแนนสอบเข้าเปรียบเทียบกับคณะเภสัชศาสตร์แห่งอื่น. ในลำดับ 1-3

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
			<ul style="list-style-type: none"> โครงการเยี่ยมศิษย์เก่าชว นเรศวร โดยเฉพาะในเขตภาคเหนือตอนล่าง การประชาสัมพันธ์เหตุการณ์หรือผลงานภายในคณะอย่างสม่ำเสมอ ผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ อาทิ สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต 	←			→	

แผนยุทธศาสตร์ที่ 7: เสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถแข่งขันขององค์กร

ผู้รับผิดชอบ: คณะกรรมการประจำคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
1. การค้นหาจุดแข็งและเอกลักษณ์ที่นำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> องค์กรมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและนโยบายที่พร้อมแข่งขัน มีเอกลักษณ์และเกิดหน่วยงานที่สามารถพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน 	<ul style="list-style-type: none"> ได้กลยุทธ์ที่เหมาะสมต่อบริบทขององค์กร มีแผนปฏิบัติการที่เหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> การวิเคราะห์ SWOT และการจัดทำ TOWS matrix การระดมสมอง กำหนดกลยุทธ์เพื่อการแข่งขัน สร้างความชัดเจนของกลยุทธ์ การถ่ายทอดและการส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการ 	←	←	←	←	<ul style="list-style-type: none"> ความสำเร็จของโครงการตามเป้าหมาย
2. การประเมินและการพัฒนาสมรรถนะองค์กร ผู้ปฏิบัติงาน	<ul style="list-style-type: none"> องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย มีการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะหรือแบบจำลองสมรรถนะของบุคลากร 	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ปฏิบัติงานมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ในระดับสูงขึ้น ได้แบบจำลอง/พจนานุกรมสมรรถนะที่สอดคล้องกับบริบทองค์กร ทราบความสัมพันธ์ของตำแหน่งงานต่อ 	<ul style="list-style-type: none"> การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องสมรรถนะ การจัดทำแบบจำลอง และพจนานุกรมสมรรถนะของหน่วยงาน การสร้างแบบวัดและประเมิน การอาสาสมัครกลุ่มโครงการนำร่องเรื่องการพัฒนาสมรรถนะ 	←	←	←	←	<ul style="list-style-type: none"> ร้อยละ 100 ของบุคลากรรับรู้เรื่องการพัฒนาและประเมินสมรรถนะ สามารถขยายการดำเนินการครอบคลุมทุกหน่วยงาน ผลผลิตหรือผลสำเร็จต่อชิ้นงานอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น ไม่มีข้อร้องเรียนเรื่องการตอบแทนหรือการประเมินความดี ความชอบจากการปฏิบัติงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
		<p>สมรรถนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> • สามารถกำหนดสมรรถนะขององค์กรแต่ละระดับในแต่ละกลุ่มบุคลากร เช่น core competency, professional competency และ technical competency 	<ul style="list-style-type: none"> • การติดตามและประเมินผลการดำเนินการ ความรู้ ความเข้าใจ • สร้างความต่อเนื่องกับเรื่องการประเมินผลการปฏิบัติงาน 	←			→	
3. องค์กรในกำกับมีศักยภาพและสามารถสนับสนุนกิจกรรมคณะเภสัชศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> • องค์กรในกำกับสามารถเลี้ยงตนเองและมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ • คณะเภสัชศาสตร์ได้รับการจัดสรรรายได้จากองค์กรในกำกับอย่างเหมาะสมเพื่อการบริหารจัดการ 	<ul style="list-style-type: none"> • สถานะการเงินการคลังอยู่ในเกณฑ์ดี • มีระบบการจัดการภายในและโครงสร้างที่เหมาะสม • การดำเนินการภายในหน่วยงานสามารถตรวจสอบได้ • ข้อมูลมีความเป็นปัจจุบัน 	<ul style="list-style-type: none"> • ระบบการตรวจสอบภายในที่สม่ำเสมอ และการปรับระบบตามข้อเสนอแนะ • การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร • การจัดหาพันธมิตรในการให้บริการหรือการทำบันทึกข้อตกลง • ระบบการติดตามคุณภาพงานอย่างต่อเนื่อง • การขยายบทบาท หน้าที่ หรือความสามารถในการ 	←			→	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนงาน/มูลค่าที่ขอรับบริการทดสอบค่าชีวสมมูล ฯหรืออื่นๆ • มูลค่าสินค้าที่ขายได้ และผลกำไรของการดำเนินการ • ดัชนีมูลค่าทางการเงิน การคลัง เช่น อัตราส่วนสภาพคล่อง • แหล่งทุน/มูลค่าวิจัยที่ได้รับ • ผลตอบแทนที่เพิ่มมากขึ้นกว่าร้อยละ 30 • ขอบเขตความสามารถในการให้บริการมีมากขึ้น • ไม่เกิดข้อร้องเรียนหรืออุบัติการณ์ร้ายแรงที่สะท้อนความบกพร่องของระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	51	52	53	54	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
			ให้บริการ <ul style="list-style-type: none"> • การหาแหล่งทุน ตลาด หรือ การประเมินสภาพแวดล้อม อย่างเหมาะสม 					
4. การติดตามผลการพัฒนาสมรรถนะและโอกาสในการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> • คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นคณะเภสัชศาสตร์ที่เป็นทางเลือกอันดับต้นในประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> • คณะแผนการสอบคัดเลือกของนิสิตสูงเป็นอันดับ 1 ใน 3 ของประเทศ • นวัตกรรม ผลงานวิจัย การบริการวิชาการ เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศอย่างกว้างขวาง • ผลงานวิจัยของอาจารย์เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> • ประเมินตนเองอย่างเที่ยงตรง • วิเคราะห์ความเสี่ยง หาโอกาสพัฒนา สร้างจุดเด่นและเอกลักษณ์ของตน • ระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนเพื่อหนุนเสริมการจัดการ • สรรหาคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือเครือข่ายพันธมิตรที่เข้มแข็ง และสามารถสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันทั้งในระดับประเทศ และนานาชาติ • สร้างความสามัคคีในระหว่างบุคลากร 					<ul style="list-style-type: none"> • คณะแผนการสอบคัดเลือก • โอกาสพัฒนา จากการประเมินตนเองที่นำไปสู่การวางแผนระดับต่างๆ • องค์กรประกอบของคณะกรรมการ และนโยบายหรือข้อคิดเห็น • รูปแบบการสนับสนุน และความต่อเนื่อง • เกิดวัฒนธรรมองค์กรเรื่องความสามัคคี การช่วยเหลือกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 8 : เกษษศาสตร์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ

ผู้รับผิดชอบหลัก : คณบดี และคณะกรรมการประจำคณะเภสัชศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	53	54	55	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
1. นโยบายและยุทธศาสตร์เภสัชศาสตร์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> คณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวรมีนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ยุทธศาสตร์ และเข็มมุ่งมีความชัดเจน สอดคล้องทิศทางทั้งระดับภูมิภาคและระดับชาติ โครงสร้างองค์กรที่ตอบสนองนโยบายและยุทธศาสตร์ นโยบายได้รับการนำลงสู่การปฏิบัติ มีเอกภาพ อัตลักษณ์ของความเป็น “นเรศวร” องค์กรธรรมาภิบาล 	<ul style="list-style-type: none"> นโยบายสอดคล้องกับแนวคิดสากลเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพ แผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน สอดคล้องทิศทางระดับประเทศ ครอบคลุม 12 หมวดในธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ เน้นการมีส่วนร่วม หน่วยงานสามารถนำแผนดังกล่าวลงสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการ หน่วย/งาน/ผู้รับผิดชอบด้านการสร้างเสริมสุขภาพ องค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม มีระบบการติดตามการนิเทศกำกับ 	<ul style="list-style-type: none"> แผนปฏิบัติการและแนวทางการจัดหางบประมาณ เชื่อมโยงแหล่งทุนภายนอก ประชาพิจารณ์นโยบายและยุทธศาสตร์ในทุกกระดับ สอดคล้องกับปรัชญาและแนวคิดหลัก โครงการเผยแพร่ และสร้างความเข้าใจเรื่องยุทธศาสตร์ การประกาศความมุ่งหมายในแต่ละปี เวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดระบบสุขภาพ แนวทางการขับเคลื่อน การประเมินตนเอง และการค้นหาความเสี่ยง โอกาสพัฒนา การประชุม/ระดมสมอง เรื่องการวัดผลสัมฤทธิ์ แนวทางการรายงาน การพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการจัดการ 	←	←	←	<ul style="list-style-type: none"> แผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ จำนวน และคุณภาพ จำนวนโครงการและผลสำเร็จตามโครงการ รายงานและการติดตามผลการดำเนินการแต่ละหน่วย เป็นไปตามเป้าหมาย ฐานข้อมูลที่สนับสนุนการบริหารจัดการ ผลการประเมินคุณภาพ อัตราความพึงพอใจ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	53	54	55	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
2. การจัดการสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศเพื่อการปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม ความปลอดภัย และสุขภาวะ	<ul style="list-style-type: none"> มีสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศการทำงาน การเรียนการสอน ที่เน้นการปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม ความปลอดภัย และสุขภาวะผู้ปฏิบัติงาน ผู้เรียน ให้มีหลักประกันและความคุ้มครองด้านสุขภาพ บุคลากรมีคุณภาพ มีความสุข มีความรักองค์กร ความผูกพัน และมีความเสียสละ มีกลไกที่ชัดเจนในการส่งเสริม กำกับ ติดตาม และแก้ไขอย่างเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม/อาชีวอนามัย มีข้อมูลความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม/อาชีวอนามัย มีการควบคุมปัจจัยที่คุกคามต่อสุขภาพ มีระบบการป้องกันและควบคุมโรคที่ชัดเจน องค์กรปลอดสิ่งเสพติด อายุมขุ บุคลากร/นิสิต มีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม บุคลากรมีสุขภาพเป็นไปตามเกณฑ์และความเหมาะสม กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และการส่งเสริมจิตวิญญาณ ไม่เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> การสร้างค่านิยม และวัฒนธรรมความปลอดภัยผ่านภาวะผู้นำ และมาตรการเชิงรุก การค้นหาความเสี่ยง และการระดมสมองเพื่อทำแผนปฏิบัติการลดปัจจัยเสี่ยงด้านอาชีวอนามัย การรณรงค์ การให้ข้อมูลข่าวสาร อย่างต่อเนื่อง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว สันทนาการ และการออกกำลังกาย ห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ ปลอดภัย งามอย่างปลอดภัย งามภายใน งามอย่างมีคุณค่า องค์กรปลอดพาหะนำโรค ระบบสาธารณสุขปลอดภัย และสุขภาพที่ดีความเสี่ยง โครงการส่งเสริมด้านจิตวิญญาณ การบำเพ็ญประโยชน์ แผนที่ผลลัพธ์ทุกรายวิชาแสดงถึงคุณธรรม และจริยธรรม “ลานสัตยาบันกับลูกนเรศวร” 	←	←	←	<ul style="list-style-type: none"> โครงการ กิจกรรมที่ได้รับ การจัดสรรจากแหล่งทุน ภายนอก ความเสี่ยงสำคัญได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม จำนวนอุบัติเหตุและระดับ ความรุนแรง งบประมาณที่ใช้ในแต่ละปี สภาวะสุขภาพของบุคลากร ไม่มีอุบัติเหตุด้านคุณธรรม จริยธรรม ของบุคลากร นิสิต ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง สัดส่วนพื้นที่สีเขียวและ สันทนาการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ทุกโครงการ บุคลากร และนิสิตได้รับการ เชิดชู ยกย่อง ด้านการเป็นผู้นำทางจริยธรรม คุณธรรม และ สุข ภาวะ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	53	54	55	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
3. การสร้างเสริมความเข้มแข็งองค์กรผ่านความร่วมมือทั้งภายในภายนอกและภาคีเครือข่าย ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาด้านการสร้างเสริมสุขภาพร่วมกับคณะต่าง ๆ เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาระหว่างสถาบันการศึกษาและภูมิภาค เกิดองค์ความรู้ที่เฉพาะสำหรับการสร้างเสริมสุขภาพทางเภสัชศาสตร์ แหล่งฝึกมีการดำเนินการและมีการจัดการด้านการฝึกปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างมีคุณภาพ ความร่วมมือที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการแพทย์การสาธารณสุขไทย 	<ul style="list-style-type: none"> โครงงาน/แผนงานด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ความต่อเนื่องและแผนปฏิบัติการร่วมกันระหว่างคณะ/ภาคีเครือข่ายสุขภาพ จำนวนองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นร่วมกันด้านการสร้างเสริมสุขภาพและระบบยา ชุมชน/ภูมิภาคตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญในการใช้ภูมิปัญญาด้านการแพทย์แผนไทย ยาไทย ยาพื้นบ้าน ระบบกลไกสนับสนุนการจัดการ งบประมาณอย่างเหมาะสม ท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตนเองด้านการดูแลสุขภาพสอดคล้องกับบริบท 	<ul style="list-style-type: none"> น้อมนำพระราชดำริ “ความอยู่รอด การพึ่งพาตนเองด้านยากับเศรษฐกิจพอเพียง” การแลกเปลี่ยนใน/นอก cluster วิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่นำไปสู่การกำหนดแนวทาง นโยบายร่วมกัน เวทีสาธารณะด้านการสร้างเสริมสุขภาพ การประชุมร่วมภาคการศึกษา กับท้องถิ่น ในการค้นหาเส้นทางและต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น การระดมทุน โจทย์วิจัยสมุนไพรรเพื่อการพึ่งพาตนเอง การประชุมปฏิบัติการระหว่างสถาบันการศึกษา แหล่งฝึก การทำบันทึกตกลงระหว่างองค์กร โครงการส่งเสริมการเข้าถึง และการใช้ยาอย่างเหมาะสม โครงการภูมิปัญญาพื้นบ้านด้านยา อาหาร การดูแลตนเอง 	←→	←→	←→	<ul style="list-style-type: none"> โครงการร่วมกันระหว่าง cluster จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการสานต่อ ผลสำเร็จของการดำเนินการแต่ละโครงการตามเป้าหมาย จำนวนนวัตกรรมและองค์ความรู้ที่เกิดขึ้น จำนวน สูตร ตำรับ ยา อาหาร การดูแลตนเอง ฯลฯ ความพึงพอใจในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวนผลงานวิชาการทุกระดับที่มีการเผยแพร่ทั้งในและต่างประเทศ แนวทาง/คู่มือการฝึกปฏิบัติงานและระบบสนับสนุนที่เชื่อมโยงด้านการสร้างเสริมสุขภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	53	54	55	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
4. การเรียนรู้ และสร้างเสริม พัฒนาทักษะบุคคล ให้สามารถปรับตัวดิกรรรม เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> เกิด COP ด้านสุขภาพกับการศึกษา บุคลากร/นิสิต มีความตระหนักด้านการสร้างเสริมสุขภาพ บุคลากร/นิสิต มีทักษะและพฤติกรรมเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่น่าเชื่อถือ เป็นกลาง และเป็นธรรม ช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> บุคลากร/นิสิต มีความตระหนัก และมีทักษะที่เหมาะสมในด้านสร้างเสริมสุขภาพ เกิดโครงการที่ตอบสนองต่อนโยบายมหาวิทยาลัยด้านการสร้างเสริมสุขภาพ บุคลากรมีส่วนร่วม สนับสนุนการขับเคลื่อนระบบสุขภาพอย่างเหมาะสม ไม่เกิดอุบัติเหตุ รุนแรง หรือเสื่อมเสียชื่อเสียงอันเนื่องจากพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม นิสิตมีทักษะในการปฏิเสธ อบายมุข สิ่งเสพติด หรือสิ่งที่ไม่เหมาะสมต่อสุขภาพและการปฏิบัติที่มีชอบ 	<ul style="list-style-type: none"> การจัดการความรู้ ผ่านการเล่าเรื่อง การสร้างเสริมกำลังใจซึ่งกันและกัน หรือรูปแบบอื่น ๆ ประสานรายวิชาศึกษาทั่วไป ที่เน้นทักษะชีวิต โดยเน้นแนวทางการปฏิเสธสิ่งเสพติด อบายมุข การประกวดนวัตกรรมเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การสร้างสื่อเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยน และอุทราหรณ์ โครงการนิสิตจิตอาสาเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ คลินิกอดบุหรี่ การรณรงค์การใช้ยา อาหาร เครื่องสำอาง อย่างเหมาะสม สัปดาห์เภสัชกรรมเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ คลินิกสุขภาพดีห่างไกลสิ่งเสพติด คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ เพื่อสุขภาพ กิจกรรมเสริมหลักสูตร 	←		→	<ul style="list-style-type: none"> ชมรม/COP การสร้างเสริมสุขภาพ และคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ การดำเนินการด้านบริการ สามารถบรรลุเป้าหมายมากกว่าร้อยละ 90 ไม่เกิดอุบัติเหตุระดับร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพที่สามารถป้องกันได้ หรือสิ่งเสพติด อบายมุข จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ จำนวนนิสิต/บุคลากรที่เข้ารับบริการในคลินิก จำนวนผู้ที่สามารถอดบุหรี่ และลดละเลิกสิ่งเสพติด จำนวนนวัตกรรมด้านการปรับตัวดิกรรรมเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ ความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนได้เสีย

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	53	54	55	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
5. บูรณาการองค์ความรู้ทางเภสัชศาสตร์และการจัดการหลักสูตร การบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนา 4 ด้านคือ กาย จิต สังคม จิตปัญญา	<ul style="list-style-type: none"> ● หลักสูตรที่มีความชัดเจนในการสนับสนุน ปรักษา และธรรมเนียม การสร้างเสริมสุขภาพ ● เกิดรายวิชาการสร้างเสริมสุขภาพที่ชัดเจน ● รายวิชาทั่วไปมีการผนวกแนวคิดด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ● เป็นองค์กรที่มุ่งปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม ● การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ● หลักสูตรที่ส่งเสริมการใช้สติ ความคิด เหตุผล และจิตวิญญาณ ● เกิดรายวิชาที่ว่าด้วยการสร้างเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพ และ คุณธรรมพื้นฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● วัตถุประสงค์หลักสูตรมีการระบุด้านการสร้างเสริมสุขภาพที่ชัดเจน ● รายวิชามีส่วนการสร้างเสริมสุขภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ● การเสวนาโดยเภสัชกรที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ● การลดความเข้มข้นของเนื้อหา เน้นการคิด และการปฏิบัติจริง ● ร้านยาคณะเภสัชศาสตร์ เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การดูแลตนเอง ● เกิด Clerkship การสร้างเสริมสุขภาพเป็นรายวิชาเลือกเสรี ● มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องการสร้างเสริมสุขภาพโดยตรง เช่นการเลิกบุหรี ยาและสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การประสานแหล่งทุน และการจัดการทรัพยากรเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ ● ทุกรายวิชาให้ความสำคัญกับ outcome mappings โดยเฉพาะด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ● การระดมสมองแนวทางการจัดการเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพสำหรับหลักสูตร รายวิชา การฝึกปฏิบัติงาน ● นิสิตเป็นหลักโครงการรณรงค์ด้านจริยธรรมเช่น ไม่แวนป้าย ● การแลกเปลี่ยนในคณะ และนอกคณะ ถึงการจัดการรายวิชาที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพ ● การเรียนการสอนที่คำนึงถึงสิทธิผู้ป่วย การสร้างความตระหนัก ความรับผิดชอบต่อสังคม ● สร้างรายวิชาที่บูรณาการ และเรียนร่วมกันในสายวิทยาศาสตร์ การแพทย์ 	←→	←→	←→	<ul style="list-style-type: none"> ● ทุกหลักสูตรมี outcome mapping ด้านคุณธรรม จริยธรรม ● จำนวนร้านยาที่เข้าร่วมกิจกรรม ● ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเภสัชกรที่อยู่ปฏิบัติงานร้านยาตามเวลา ● จำนวนรายวิชาที่มีการปรับเนื้อหาสอดแทรกการสร้างเสริมสุขภาพชัดเจน ● จำนวนโครงการด้านจริยธรรม ● จำนวนนิสิต/กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ ● ผลสำเร็จตามโครงการฯ ● ผู้ใช้บัณฑิตพึงพอใจกับคุณภาพบัณฑิต โดยเฉพาะด้านจิตวิญญาณ ● จำนวนเอกสาร หรือแนวทางที่ชัดเจนในการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	53	54	55	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
	<ul style="list-style-type: none"> การฝึกปฏิบัติงานด้านการสร้างเสริมสุขภาพ รูปแบบการบริการวิชาการ/ร้านยา มุ่งการละเลิกสิ่งเสพติด การให้คำปรึกษาเรื่องการดูแลตนเอง ความงามอย่างเหมาะสม นิสิตได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ด้านคือ กาย จิต สังคม และจิตปัญญา 	<ul style="list-style-type: none"> โครงการจิตอาสา และการสร้างความตระหนักรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม คลินิกความงามอย่างปลอดภัย และสุขภาพที่ดี ประยุกต์ศิลปวัฒนธรรม เข้ากับการเรียนรู้ การจัดการ การแก้ไขปัญหา 	<ul style="list-style-type: none"> ร้านยาเพื่อการดูแลตนเอง และการเข้าถึงยาอย่างเหมาะสม คลินิกให้คำปรึกษา และการเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพ สมุนไพรเพื่อการพึ่งพาตนเอง คลินิกเทคโนโลยี การใช้สมุนไพรในวิทยาศาสตร์ เครื่องสำอางเพื่อการพึ่งตนเอง การให้บริการ การจัดตั้งหน่วยให้คำปรึกษา การดูแลสุขภาพ และความงาม ที่ยั่งยืน และปลอดภัย สโมสรนิสิตฯ มีโครงการด้านจริยธรรม การสร้างเสริมสุขภาพ การออกชุมชน ผู้ด้อยโอกาส โครงการ “ลูกยาชาวบ้าน” โดย นิสิตอยู่ชุมชน เรียนรู้ความคิด ความเป็นชุมชน เพื่อเพิ่มมิติการมองปัญหาออกไปกว่าเรื่องความร่วมมือใช้ยาตามแผนฯ การบูรณาการด้านบันเทิง ศิลปวัฒนธรรม เข้ากับการเรียนการสอน ความรับผิดชอบต่อวิชาชีพต่อสังคม 	←		→	<ul style="list-style-type: none"> เกิดนวัตกรรมด้านบูรณาการ การเรียนการสอน และกิจกรรมที่มุ่งการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน เครือข่ายเภสัชสัมพันธ์มีการรณรงค์ที่ต่อเนื่องด้านวิชาชีพ ความคิดเห็นของอาจารย์ บุคลากร ต่อคุณภาพนิสิต ทั้งด้านการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อ ผลสำเร็จตามโครงการ การคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเครื่องสำอาง เวชสำอาง ความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนได้เสีย

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ผลลัพธ์	กลยุทธ์/การดำเนินการ	53	54	55	ตัวชี้วัดการดำเนินการ
			<p>เช่น สัปดาห์ภาพยนตร์ ลำตัดเพื่อ การไม่แขนงป้าย</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การรณรงค์ด้านการดูแลตนเอง เครื่องสำอางเพื่อสุขภาพ ● โรงมหรสพทางวิทยุอาณ ● โครงการสร้างหนังสือ/วิดีโอ ● จิตวิทยุอาณในภาพถ่าย ● ประกวดร้องเพลง/แต่งกลอน ตามความมุ่งหมายที่หลากหลาย ● สัปดาห์อาหารเพื่อสุขภาพ ● โครงการเกสซ์สัมพันธ์มุ่งการ สร้างความตระหนักที่วิชาชีพพืงมี ต่อสังคม ● เครือข่าย/สหพันธ์ นิสิต/ นักศึกษาเภสัชศาสตร์เพื่อสังคม 	←→	←→	←→	

ส่วนที่ 3



แผนการรับนิสิต อัตรากำลัง
และงบประมาณ

ส่วนที่ 3

แผนการรับนิสิต แผนอัตรากำลัง และงบประมาณ

3.1 แผนการรับนิสิตและการผลิตบัณฑิต ช่วงแผนฯ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

1) หลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 6 ปี (สาขาวิชาบริบาลเภสัชกรรม)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	119	100	100	100	100
ปี 2	117	119	100	100	100
ปี 3	78	117	119	100	100
ปี 4	81	78	117	119	100
ปี 5	94	81	78	117	119
ปี 6	89	94	81	78	117
จำนวนนิสิต	578	589	595	614	636
จบการศึกษา	89	94	81	78	117

2) หลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริบาลเภสัชกรรม (หลักสูตรต่อยอด 2 ปี)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	1	5	5	5	5
ปี 2	-	1	5	5	5
จำนวนนิสิต	1	6	10	10	10
จบการศึกษา	-	1	5	5	5

3) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี (สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	53	40	40	40	40
ปี 2	40	53	40	40	40
ปี 3	26	40	53	40	40
ปี 4	-	26	40	53	40
จำนวนนิสิต	119	159	173	173	160
จบการศึกษา	-	26	40	53	40

4) หลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมชุมชน

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	43	40	40	40	40
ปี 2	56	43	40	40	40
จำนวนนิสิต	99	83	80	80	80
จบการศึกษา	56	43	40	40	40

5) นิสิตหลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ (หลักสูตรนานาชาติ)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	-	-	-	-	-
ปี 2	3	-	-	-	-
จำนวนนิสิต	3	-	-	-	-
จบการศึกษา	3	-	-	-	-

หมายเหตุ : หยุดรับนิสิตปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป

6) จำนวนนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ (หลักสูตรนานาชาติ)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	-	-	-	-	-
ปี 2	-	-	-	-	-
จำนวนนิสิต	-	-	-	-	-
จบการศึกษา	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : หยุดรับนิสิตปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป

7) จำนวนนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง (หลักสูตรนานาชาติ)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	4	10	10	10	10
ปี 2	3	4	10	10	10
จำนวนนิสิต	7	14	20	20	20
จบการศึกษา	3	4	10	10	10

8) จำนวนนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ (หลักสูตรนานาชาติ)

8.1 แบบ 1(1)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	3	5	5	5	5
ปี 2	1	3	5	5	5
ปี 3	3	1	3	5	5
ปี 4	-	3	1	3	5
จำนวนนิสิต	7	12	14	18	20
จบการศึกษา	-	3	1	3	5

8.2 แบบ 1(2)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	-	5	5	5	5
ปี 2	-	-	5	5	5
ปี 3	1	-	-	5	5
ปี 4	2	1	-	-	5
จำนวนนิสิต	3	6	10	15	20
จบการศึกษา	2	1	-	-	5

9) จำนวนนิสิตหลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรม (หลักสูตรนานาชาติ)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	2	5	5	5	5
ปี 2	-	2	5	5	5
จำนวนนิสิต	2	7	10	10	10
จบการศึกษา	-	2	5	5	5

10) จำนวนนิสิตหลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริบาลเภสัชกรรม

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	3	5	5	5	5
ปี 2	-	3	5	5	5
จำนวนนิสิต	3	8	10	10	10
จบการศึกษา	-	3	5	5	5

11) จำนวนนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชวิทยา และวิทยาศาสตร์ชีวโมเลกุล (หลักสูตรนานาชาติ)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	3	5	5	5	5
ปี 2	-	3	5	5	5
จำนวนนิสิต	3	8	10	10	10
จบการศึกษา	-	3	5	5	5

12) จำนวนนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชเคมี และผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ (หลักสูตรนานาชาติ)

จำนวน ชั้นปี	เป้าหมาย/ปีการศึกษา				
	2550	2551	2552	2553	2554
ปี 1	3	5	5	5	5
ปี 2	-	3	5	5	5
จำนวนนิสิต	3	8	10	10	10
จบการศึกษา	-	3	5	5	5

3.2 แผนความต้องการอัตรากำลัง คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ระยะแผนฯ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

ประเภทบุคลากร	เดิม (2550)	ความต้องการเพิ่มในแต่ละปีงบประมาณ				รวม
		2551	2552	2553	2554	
สายวิชาการ						
- ภาควิชาเภสัชกรรมปฏิบัติ	41	2	1	1	-	45
- ภาควิชาเภสัชเคมีและเภสัชเวท	14	-	-	1	1	16
- ภาควิชาเทคโนโลยีเภสัชกรรม	14	-	-	1	1	16
รวม	69	2	1	3	2	77
สายสนับสนุน						
- สาย ข.	8	-	-	-	-	8
- สาย ค.	3	-	-	-	-	3
- พนักงานสายบริการ	15	2	2	2	2	23
- พนักงานราชการ	1	1	-	-	-	2
- ลูกจ้างประจำ	2	-	-	-	-	2
- ลูกจ้างชั่วคราว	12	-	1	1	1	15
รวม	41	3	3	3	3	53

3.3 แผนงบประมาณ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ระยะแผนฯ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

งบประมาณแผ่นดิน (แผนจัดการศึกษา)

หมวดรายจ่าย	ปีงบประมาณ					
	2550	2551	2552	2553	2554	รวม
เงินเดือนและค่าจ้างประจำ	12,550,900	13,178,445	13,837,367	14,529,236	15,255,697	69,351,645
ค่าจ้างชั่วคราว	420,000	450,000	450,000	450,000	500,000	2,270,000
ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	5,499,500	5,774,475	6,063,199	6,366,359	6,684,677	30,388,209
ค่าสาธารณูปโภค	-	-	-	-	-	-
เงินอุดหนุน	3,365,000	3,365,000	3,365,000	3,365,000	3,365,000	16,825,000
รายจ่ายอื่น	-	-	-	-	-	-
รวมงบดำเนินการ	21,835,400	23,052,920	23,715,566	24,710,595	25,805,374	118,834,854
ค่าครุภัณฑ์	-	-	-	-	-	-
ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	-	-	-	-	-	-
รวมงบลงทุน	-	-	-	-	-	-
รวม	21,835,400	23,052,920	23,715,566	24,710,595	25,805,374	118,834,854

งบประมาณรายได้คณะเภสัชศาสตร์

หมวดรายจ่าย	ปีงบประมาณ					
	2550	2551	2552	2553	2554	รวม
<u>กองทุนเพื่อการศึกษา</u>						
- ค่าจ้างชั่วคราว	2,006,640	1,467,600	1,300,000	1,200,000	1,000,000	6,974,240
- ค่าตอบแทนใช้สอย และวัสดุ	7,942,060	8,403,900	8,824,000	9,265,200	9,800,000	44,235,160
- ค่าสาธารณูปโภค	1,079,200	1,165,300	1,223,500	1,285,000	1,300,000	6,053,000
- เงินอุดหนุน	4,985,000	5,450,000	5,722,500	6,100,000	6,400,000	28,657,500
<u>กองทุนวิจัย</u>						
- ทุนอุดหนุนการวิจัย	1,143,500	1,191,100	1,250,000	1,310,000	1,375,000	6,269,600
<u>กองทุนกิจการนิสิต</u>						
- ทุนอุดหนุนกิจการ นิสิต	640,000	880,000	925,000	970,000	1,000,000	4,415,000
<u>กองทุนสินทรัพย์ถาวร</u>						
- ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์	-	-	-	-	-	-
- ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และ สิ่งก่อสร้าง	-	-	-	-	-	-
<u>งบสำรอง 20%</u>	4,574,110	4,764,492	5,002,000	5,250,000	5,515,000	25,105,602
รวม	22,370,510	23,322,392	24,247,000	25,380,200	26,390,000	121,710,102

ส่วนที่ 4



ภาคผนวก

ส่วนที่ 4

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

แนวคิดและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)

โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

.....

กรอบแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนแรก : เป็นการร่วมประเมินสถานการณ์ทุนของประเทศ ทั้งทุนทางเศรษฐกิจทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของบริบทของการพัฒนา เพื่อนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ส่วนที่สอง : เป็นการร่วมกันพิจารณาแนวทางการเสริมสร้างทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ และเป้าหมายที่พึงประสงค์ของการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งกำหนดบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้ ผลที่ได้จากการระดมความคิดเห็นในระดับภาคดังกล่าว สำนักงานฯ จะได้นำไปเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 และวางบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาประเทศอย่างเหมาะสมต่อไป

สถานการณ์การพัฒนาประเทศ

2.1 การทบทวนผลการพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-7 ที่ผ่านมา เกิดจากการนำทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และรายได้เปรียบต่อนานแรงงานราคาถูกของประเทศมาใช้สนับสนุนการพัฒนาประเทศและขยายฐานการผลิต ทำให้ระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวในอัตราสูง แต่การเติบโตดังกล่าวนอกจากจะต้องแลกด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่ร่อยหรอและเสื่อมโทรมลงไปมากแล้ว ยังต้องพึ่งพาทุนเทคโนโลยี และตลาดจากต่างประเทศ ในขณะที่มีข้อจำกัดทั้งในด้านการพัฒนาศักยภาพคน การเสริมสร้างฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการฟื้นฟู

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพโดยรวมของการพัฒนาประเทศ ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เกิดปัญหาความขัดแย้งในสังคมจากความเหลื่อมล้ำของรายได้ และการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น ทำให้สรุปได้ว่า แม้การพัฒนาเศรษฐกิจจะบรรลุผลตามความมุ่งหมาย แต่ได้นำไปสู่ผลการพัฒนาที่ไม่พึงปรารถนาทางด้านสังคมและการพัฒนานั้นอาจจะไม่ยั่งยืน เพราะคนในสังคมส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับผลประโยชน์จากกระบวนการพัฒนาที่ต่อเนื่องกันมายาวนานแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จึงได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนารูปแบบใหม่ โดยหันมาให้ ความสำคัญกับการพัฒนาคน ทั้งในฐานะผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา และผู้ได้รับประโยชน์หรือผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนาจึงมุ่งเน้นการพัฒนาแบบองค์รวมที่มี **“คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”** และมีกระบวนการพัฒนาที่บูรณาการทุกด้านให้เชื่อมโยงกัน ส่วนการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ยังได้ยึดหลัก **“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ขณะเดียวกันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุล ทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยทุกคนการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาดังกล่าวแม้ว่าจะสร้างความเจริญเติบโตแก่เศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการผลิตภาคีมวลรวมประชาชาติ (GDP) ที่ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี (ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-7) แม้จะได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 แต่ภาวะเศรษฐกิจไทยยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่องในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 คือ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6.1 ต่อปี ส่งผลให้รายได้เฉลี่ยต่อคนในราคาประจำปีเพิ่มขึ้นจาก 2,100 บาทในปี 2504 เป็น 99,339 บาทในปี 2547 การเติบโตดังกล่าวส่งผลให้ประเทศไทยสามารถสะสมทุน (Net Capital Stock ราคาปัจจุบัน) เพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็วจาก 2.17 ล้านล้านบาท ในปี 2527 เป็น 20.55 ล้านล้านบาทในปี 2547 สถานะการลงทุนระหว่างประเทศของไทยดีขึ้น ภาระหนี้สินลดลง เงินคงคลังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันยังได้ทำให้ประเทศเข้าสู่ความทันสมัย คนไทยมีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตและมีโอกาสเข้าถึงบริการทางด้านสาธารณสุขและการศึกษามากขึ้น ทำให้ สุขภาพอนามัยและการเรียนรู้โดยรวมของคนไทยเพิ่มสูงขึ้นอย่างไรก็ตาม หากประเมินผลการพัฒนาประเทศในมิติของความสมดุล ความพอดีและการมีภูมิคุ้มกัน เพื่อให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าการเติบโตดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสิ้นเปลือง ยังขาดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม **ส่วนหนึ่ง** **เนื่องมาจากการใช้ทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เน้นทางด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพ** ส่งผลให้ทุนต่าง ๆ ได้สูญหายหรือลดน้อยลงไปเป็นจำนวนมาก อีกทั้งทุนที่มีอยู่ก็ไม่ได้รับการเสริมสร้างให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเท่าที่ควร

(1) สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ

การขยายตัวของเศรษฐกิจไทยเกิดขึ้นบนพื้นฐานของการเร่งขยายตัวในเชิงปริมาณเป็นหลัก และมุ่งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันมากกว่าการสร้างคามเข้มแข็งให้เศรษฐกิจด้วยการพึ่งตนเอง และสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ จึงทำให้เกิดความไม่สมดุลและเป็นความเสี่ยง ทั้งในระดับภาพรวมและในสาขาการผลิตที่แท้จริง โดยเห็นได้จากการทุ่มเททรัพยากรในด้านต่าง ๆ ไปเป็นอันมาก แต่ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึง อีกทั้งการขยายตัวทางเศรษฐกิจไทยยังคงพึ่งพาปัจจัยภายนอกอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่เศรษฐกิจภายในประเทศขาดความเข้มแข็งอย่างเพียงพอ จึงเกิดความเสี่ยงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการใช้ทุนในด้านต่าง ๆ

(1.1) ทุนด้านกายภาพ (Physical Capital) โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและไม่เกิดการสะสมทุนอย่างต่อเนื่องในประเทศเท่าที่ควร กล่าวคือ ประเทศได้ใช้ทุนทรัพยากรและแรงงานที่มีอยู่ในการสร้างสมทุนต่าง ๆ มากขึ้นในเชิงปริมาณ แต่คุณภาพหรือประสิทธิภาพของการใช้ทุนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับคงที่ หรือลดลงในบางสาขาการผลิต สังเกตได้จากประสิทธิภาพการผลิตโดยรวม (Total Factor Productivity : TFP) และประสิทธิภาพการใช้ทุน (Capital Productivity) ในปี 2545-2548 มีอัตราการเติบโตลดลงกว่า ปี 2531-2539 รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่มากในเชิงปริมาณ แต่มีปัญหาประสิทธิภาพการใช้งานอยู่ในระดับต่ำ ขาดการเชื่อมโยงให้เป็นระบบ ทำให้ไม่ประหยัดและมีต้นทุนสูง อีกทั้งลักษณะการลงทุนกระจุกตัวเฉพาะในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญยังไม่กระจายตัวไปสู่ชุมชนอย่างเหมาะสมนอกจากนี้การต้องพึ่งพาการลงทุนจากต่างชาติ รวมทั้งพึ่งพิงการนำเข้าวัตถุดิบและเทคโนโลยีที่ติดมากับเครื่องจักร และสิทธิบัตรที่นำเข้ามาจากต่างประเทศอย่างมาก เป็นเหตุให้ผลตอบแทนของการลงทุน หรือการสะสมทุนต้องไหลออกไปสู่ต่างประเทศในจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งทิศทางการลงทุนส่วนใหญ่ยังเป็นการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเลียม และยานยนต์ ที่แม้จะสร้างรายได้จากการส่งออกและการจ้างงาน แต่ก็มีความเสี่ยงด้านมลภาวะสูง

(1.2) ทุนการเงินของประเทศจากการออมยังไม่สามารถเพิ่มขึ้นทันต่อความต้องการเงินเพื่อการลงทุน และขาดความสมดุลระหว่างตลาดเงินและตลาดทุน การออมโดยรวมของประเทศ (Gross National Saving) ได้ลดลงจากระดับสูงสุดที่ร้อยละ 35 ของ GDP มาอยู่ที่ร้อยละ 30 ของ GDP ในระหว่างปี 2542-2546 ซึ่งเป็นระดับที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการลงทุนในอนาคต การจัดสรรเงินทุนตามกลไกตลาดเงินให้กับภาคเศรษฐกิจต่างๆ ยังมีความไม่สมดุลโดยภาคอุตสาหกรรม ภาคก่อสร้าง ภาคอสังหาริมทรัพย์ ได้รับการจัดสรรสูง ส่วนภาคเกษตรได้รับการจัดสรรน้อยกว่า ตลอดจนการระดมทุนในตลาดการเงินพึ่งพาระบบธนาคารพาณิชย์สูง กว่าการระดมทุนจากตลาดทุนมาก ทำให้เกิดปัญหาการกู้เงินมาลงทุนในโครงการที่ให้ระยะเวลายาว นอกจากนี้ตลาดหุ้นไทยยังมีการซื้อหุ้นแบบเก็งกำไรในสัดส่วนสูง นักลงทุนต่างชาติมีอิทธิพลต่อความเคลื่อนไหวของราคา

(1.3) ทูหนทางด้านสินทรัพย์ที่ไม่สามารถจับต้องได้ (Intangible Assets) ยังได้
รับการพัฒนาค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปสร้างองค์ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการลงทุนวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ ยังเป็นรองประเทศ เพื่อนบ้านและคู่แข่งต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศเป็นหลักการพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ของไทย ตลอดจนการเพิ่มคุณค่าของสินค้าโดยใช้เอกลักษณ์ ไทยหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นยังมีน้อย การออกแบบสร้างชื่อสินค้า หรือแบรนด์ที่เป็นของคนไทยมีน้อย ฯลฯ สินค้าของไทยจึงยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ทำให้การลงทุนหรือการใช้ทุนต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจไม่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้เท่าที่ควร

(1.4) ทุนด้านแรงงาน/ทรัพยากรมนุษย์ยังมีปัญหาการปรับตัวให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากโดยเฉลี่ยยังขาดทักษะโดยเฉพาะในภาคการผลิตที่มีการใช้ทุนอย่างเข้มข้น (Capital intensive) ปัจจุบันสัดส่วนกำลังแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา หรือต่ำกว่า สูงถึงร้อยละ 61.9 ในปี 2547 แสดงว่าประเทศยังต้องพึ่งพาแรงงานไร้ฝีมือเป็นสัดส่วนสูง โดยเฉพาะการผลิตเพื่อการส่งออกที่ต้องใช้วัตถุดิบ และปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศ แรงงานไทยยังขาดองค์ความรู้ และการนำองค์ความรู้มาใช้ประโยชน์อย่างสร้างสรรค์ ทำให้ผลตอบแทนสุทธิจากการลงทุนที่เป็นของประเทศไทย ชุมชน และแรงงานไทยยังอยู่ในระดับต่ำ

(2) สถานการณ์ด้านสังคม

การพัฒนาที่ผ่านมาส่งผลให้ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ได้สะท้อนให้เห็นปัญหาในสังคมไทยที่ชัดเจน ส่วนหนึ่งอาจเกิดจาก “คุณภาพคน” ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการพัฒนายังมีคุณภาพไม่สอดคล้องกับทิศทางและความต้องการของประเทศ คุณภาพการศึกษา สมรรถนะในการทำงานและผลิตภาพแรงงานยังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการใช้ทุนทางสังคมที่มีอยู่ภายในประเทศมาเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองเท่าที่ควรส่งผลให้ภูมิคุ้มกันของคนและสังคมไทยในกระแสโลกาภิวัตน์ลดน้อยลง

(2.1) การพัฒนาคุณภาพของคนไทยยังไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ถึงแม้ว่าในภาพรวมคนไทยมีการศึกษาสูงขึ้น จากจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 7.1 ปีในปี 2542 เป็น 8.1 ปีในปี 2547 แต่ยังไม่ถึงระดับการศึกษาภาคบังคับและยังต่ำ กว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี และสิงคโปร์ ขณะที่คุณภาพการเรียนในวิชาหลัก (ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งภาครัฐยังมีแนวโน้มในการส่งเสริมงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาลดลง จากร้อยละ 0.17 ของ GDP ในปี 2544 เหลือร้อยละ 0.15 ของ GDP ในปี 2546 นอกจากนี้ แรงงานไทยที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับศึกษามีเพียงร้อยละ 38.4 ในปี 2548 (ยังต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 50 ในปี 2549) ทำให้กำลังแรงงานมีผลิตภาพแรงงานต่ำเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจให้แข็งแกร่งในระยะต่อไป

(2.2) สถาบันทางสังคมมีบทบาทน้อยลงในการเป็นทุนทางสังคม โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันหลักที่บ่มเพาะเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นภูมิคุ้มกันให้เยาวชนมีพื้นฐานจิตใจที่เข้มแข็ง มีแนวโน้มอ่อนแอลงมาก **สถาบันศาสนา** เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของคนในสังคมได้น้อยลงกว่าในอดีต **สถาบันการเมืองการปกครอง** มีการบริหารการพัฒนาแบบ

รวมศูนย์ และภาครัฐยังมีบทบาทนำแม้จะมีการกระจายอำนาจ แต่การกระจายภารกิจและงบประมาณลงสู่ท้องถิ่นยังดำเนินการได้ล่าช้า **สถาบันการศึกษา** ยังหล่อหลอมเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคมได้ไม่เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ขณะที่ **ธุรกิจเอกชน** มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมมากขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ และ **สื่อ** ยังมีบทบาทน้อยในการกระตุ้นสังคมในทางสร้างสรรค์ ความอ่อนแอของสถาบันสำคัญ ๆ ทางสังคมดังกล่าว ทำให้สังคมไทยขาดพลังและขาดภูมิคุ้มกันในการพัฒนาประเทศ

(2.3) คนไทยยังมีภูมิคุ้มกันในการรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้น้อย เนื่องจากวัฒนธรรมบางอย่างกำลังเลือนหายและระบบคุณค่าที่ดิงามในอดีตเสื่อมถอย โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่หันไปชื่นชมวัฒนธรรมแบบใหม่ รั่ววัฒนธรรมที่ไม่พึงประสงค์มากขึ้น ขณะที่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกละเลยและมีการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่มีน้อยขาดการสืบสานอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับระบบคุณค่าที่ดิงามของไทยที่เสื่อมถอยลง ทั้งเรื่องจิตสาธารณะ ความเอื้ออาทร การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และปฏิสัมพันธ์ ระบบคุณค่าที่ดิงามที่ลดน้อยลงนี้หากไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของคนในสังคมไทยให้สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมแล้ว จะมีผลต่อการเสื่อมถอยทางจริยธรรม และวัฒนธรรมซึ่งนำไปสู่ประเด็นปัญหาสังคมต่าง ๆ ตามมา

(2.4) องค์ความรู้ของคนไทยยังไม่พร้อมที่จะเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ได้อย่างเหมาะสม ถึงแม้ว่าการสร้างองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นผลผลิตจากการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้น แต่การนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์อยู่ในระดับต่ำ โดยจำนวนสิทธิบัตรทั้งหมดที่จดทะเบียนในประเทศไทยคิดเป็นสัดส่วน 0.4 ของสิทธิบัตรทั่วโลก และร้อยละ 77 เป็นการขอจดทะเบียนโดยชาวต่างชาติ ในช่วงปี 2545-2546 สิทธิบัตรการประดิษฐ์ของคนไทยส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นต้น การสร้างมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการมีสิทธิบัตรจึงไม่สูงนัก นอกจากนี้ ยังพบว่ารูปแบบการนำองค์ความรู้มาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ยังอยู่ในระดับต่ำ คือ เป็นอันดับที่ 30 จาก 52 ประเทศ ในขณะที่สิงคโปร์ เกาหลีและมาเลเซียอยู่ในอันดับที่ 5 10 และ 14 ตามลำดับ

(2.5) การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาประเทศมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งการมีส่วนร่วมในทางการเมืองระดับประเทศ โดยสถิติการเลือกตั้งสูงถึงร้อยละ 72.6 ในปี 2548 เป็นอัตราสูงสุดตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน โดยการจัดทำแผนชุมชนเพิ่มมากขึ้น นับเป็นสัญญาณที่ดีของการส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น อย่างไรก็ตามการรวมตัวเป็นองค์กรชุมชนที่เข้มแข็งทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการยังไม่กระจายอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ ถึงแม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาจะมีการดำเนินงานส่งเสริมการรวมตัวเป็นองค์กรชุมชนและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องก็ตามซึ่งจำเป็นต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นพื้นฐานการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

(3) สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ผ่านมา ประเทศไทยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อมุ่งเสริมสร้างทุนทางเศรษฐกิจเป็นหลักแบบแผนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมาจากการขยายตัวของการผลิตและการบริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการ

ของตลาดเป็นสำคัญ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้อย่างสิ้นเปลือง นำมาซึ่งการลดทอนทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทุนทางสังคมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นรากฐานที่แท้จริงของการพัฒนาที่ยั่งยืน

(3.1) ทรัพยากรธรรมชาติขาดความสมดุลระหว่างการใช้อย่างยั่งยืนกับการอนุรักษ์ฟื้นฟู พื้นที่ป่าไม้ที่เคยมีถึงร้อยละ 53.3 ของพื้นที่ประเทศในปี 2504 กลับลดลงเหลือร้อยละ 32.6 ในปี 2546 ขณะที่พื้นที่ป่าชายเลนมีแนวโน้มลดลงจาก 2.1 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ในปี 2543 โดยมีสาเหตุจากการเร่งนำมาใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยขาดการปลูกทดแทนที่เหมาะสม ปริมาณน้ำฝนมีแนวโน้มลดลง ขณะที่ความต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้น ดินเสื่อมโทรมและมีปัญหาในเรื่องการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศกำลังถูกทำลายอย่างรวดเร็ว พื้นที่ชายฝั่งได้รับผลกระทบจากการขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรประมงเสื่อมโทรม อัตราการจับสัตว์น้ำลดลงถึง 3 เท่า มีความต้องการใช้แร่และพลังงานเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ ในขณะที่สิ่งเหล่านี้ ภายในประเทศมีน้อย ทำให้ต้องนำเข้าพลังงานมากกว่าร้อยละ 50 ของพลังงานที่จัดหาทั้งหมด สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นปัญหาในการสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นทุนสำรองให้คนรุ่นอนาคตได้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

(3.2) คุณภาพสิ่งแวดล้อมยังจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของคนไทย โดยเฉพาะคุณภาพอากาศ และแหล่งน้ำในเมืองใหญ่ ปริมาณกากของเสียทั้งขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสารเคมีทางการเกษตรที่ตกค้างแพร่กระจายในสิ่งแวดล้อม และปนเปื้อนในห่วงโซ่อาหาร อีกทั้งสิ่งแวดล้อมเมืองที่มีสภาพเสื่อมโทรมลงกว่าเดิม ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและการดำเนินวิถีชีวิตของประชาชน จึงจำเป็นต้องเฝ้าระวังแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเครื่องชี้ถึงการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจที่สนองต่อสังคมจนเกินขีดความสามารถรับของธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และสะท้อนความไม่สมดุลของมิติการพัฒนาที่จะนำไปสู่ความไม่ยั่งยืนได้ในอนาคต

2.2 บริบทการเปลี่ยนแปลงต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ การพัฒนาในระยะต่อไป ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านที่สำคัญ และจะมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ซึ่งจะต้องมีการเตรียมความพร้อมและรู้จักนำศักยภาพที่มีอยู่มาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน แนวโน้มบริบทการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว พิจารณาได้ดังนี้

(1) การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเงินของโลก จะส่งผลให้การแข่งขันทางการค้าทวีความรุนแรงมากขึ้นโดยการก่อตัวของศตวรรษแห่งเอเชีย (Asian Century) ที่มีจีนและอินเดียเป็นตัวจักรใหม่ที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก จะเป็นโอกาสให้ประเทศไทยดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่สร้างเครือข่ายกับทั้งสองประเทศ ซึ่งต้องให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสร้างบรรยากาศทางเศรษฐกิจที่คล่องตัวและมีเสถียรภาพขณะที่การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การผลิตสินค้าและบริการ จะนำไปสู่ความต้องการใช้ทรัพยากรมากขึ้น เกิดการขัดแย้งแย่งชิงทรัพยากรระหว่างภาคการผลิต และระหว่างเมืองกับชนบท ส่งผลกระทบต่อทุนทรัพยากรที่จะขาดแคลนมากขึ้นในอนาคต เช่นเดียวกันกับ

การเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศ จะทำให้ประเทศไทยกลายเป็นแหล่งลงทุนของอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรสิ้นเปลืองและก่อมลพิษสูง ซึ่งจะกลายเป็นมลพิษที่สะสมและทวีความรุนแรงจนเป็นภาระในการกำจัดต่อไป

(2) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จะกระทบต่อการปรับตัวของประเทศไทยที่มีรากฐานด้านเทคโนโลยีที่อ่อนแอ หากไม่มีการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างจริงจัง จะทำให้ต้องพึ่งพาต่างประเทศมากขึ้น ขณะที่ความก้าวหน้าของนาโนเทคโนโลยีและเทคโนโลยีชีวภาพ จะมีส่วนช่วยในการประหยัดการใช้ทรัพยากร และเป็นโอกาสในการพัฒนาองค์ความรู้ที่สร้างความเชื่อมโยงเทคโนโลยีและนวัตกรรมกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ และอาจเป็นข้อจำกัดจากปัญหาสิทธิบัตรและการแข่งขันผลประโยชน์ ทำให้ประเทศต้องสูญเสียผลประโยชน์อย่างมหาศาลได้

(3) การเปลี่ยนแปลงด้านสังคมและโครงสร้างประชากร โครงสร้างประชากรที่กำลังเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมผู้สูงอายุ สร้างโอกาสให้ผู้สูงอายุ เป็นทุนทางสังคมในการถ่ายทอดประสบการณ์ และปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่คนรุ่นหลัง รวมทั้งเป็นช่องทางขยายตัวของตลาดอาหารสุขภาพ สมุนไพร และการแพทย์พื้นบ้าน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ขณะเดียวกันจะส่งผลให้ภาระพึ่งพิงของประชากรสูงอายุอยู่ในระดับสูง ซึ่งต้องมีการเตรียมความพร้อมให้คนไทยทุกช่วงอายุสามารถเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสม

(4) การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ในขณะที่อุณหภูมิของโลกร้อนขึ้น เกิดการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ อาจส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม ปรากฏการณ์เอลนีโญ ลานีญา เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบนิเวศ และทำให้อัตราการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตเพิ่มขึ้น ขณะที่ความต้องการใช้พลังงานในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จะส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาพลังงานทางเลือกที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของพลังงานของประเทศ

(5) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรบริโภค กระแสการรักษาสุขภาพและความนิยมธรรมชาติ ช่วยให้เกิดความตระหนักในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันเป็นโอกาสในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตสินค้าสุขภาพ และการดูแลสุขภาพของคนไทย ซึ่งจะเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ ทั้งนี้ ในการเตรียมพร้อมรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประเทศไทยจำเป็นต้องกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยนำจุดแข็งและโอกาสของทุนทางเศรษฐกิจทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในประเทศ มาเป็นภูมิคุ้มกันและพัฒนาให้เป็นประโยชน์ เพื่อรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นได้อย่างรู้เท่าทัน

3. กรอบแนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

การประเมินผลการพัฒนาประเทศ และการวิเคราะห์บริบทการเปลี่ยนแปลงซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ได้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนถึงศักยภาพและโอกาสของทุนที่มีอยู่ในประเทศ ทั้งทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาและเสริมสร้างให้เป็นประโยชน์กับการพัฒนาประเทศได้ โดย

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จำเป็นต้องสร้าง “**ความสมดุลและภูมิคุ้มกัน**” ให้เกิดขึ้นกับคนสังคม ระบบเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ โดยมุ่งรักษาสมดุลระหว่างความพอเพียงและการแข่งขัน ภายใต้การคำนึงถึงสถานะการเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนาทุกด้านอย่างครบถ้วน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในทุกๆระดับ เพื่อให้สังคมไทยดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

3.1 จุดมุ่งหมาย

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จะมุ่งพัฒนาสู่ “**สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน (Green Society)**” โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของการพัฒนาให้เกิดขึ้นในทุกมิติ ทั้งมิติทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย และเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดไป

3.2 แนวคิดพื้นฐาน

แนวคิดพื้นฐานของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ยังคงยึด “**คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา**” และยึดหลัก “**ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**” เป็นปรัชญานำทางในการบริหารและพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 โดยมีการขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

- (1) **การดำเนินการในทางสายกลาง** ที่อยู่บนพื้นฐานความพอดี เน้นการพึ่งตนเองเป็นหลัก มีการเตรียมพร้อมทั้งคนและระบบที่ดีเพื่อก้าวทันในยุคโลกาภิวัตน์
- (2) **ความสมดุลและความยั่งยืน** เน้นการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีความและกระจายความเสี่ยง หลากหลายมีการใช้ทุนที่มีอยู่ในสังคม ทั้งทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทางสังคม และทุนทางเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตที่ดีงาม
- (3) **ความพอประมาณอย่างมีเหตุผล** เป็นการใช้ชีวิต การผลิต และการบริโภคอยู่บนความพอประมาณ มีเหตุผลไม่มากไม่น้อยเกินไป
- (4) **การมีภูมิคุ้มกันและรู้เท่าทันโลก** เป็นการเตรียมความพร้อมของคนและสังคมให้สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศให้รู้เขารู้เรา เพื่อป้องกันหรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว รวมทั้งเลือกสิ่งที่ดีมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์
- (5) **การเสริมสร้างคุณภาพคน** ให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความอดทน มีความเพียร มีวินัย มีสติ ตั้งอยู่ความไม่ประมาท มีการพัฒนาปัญญาและความรู้อย่างต่อเนื่อง

3.3 ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จำเป็นต้องวางยุทธศาสตร์ให้คนและสังคมไทยสามารถปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในมิติ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างรู้เท่าทัน ภายใต้หลัก “**ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**” โดยให้ความสำคัญกับการ

พึ่งตนเองการมีภูมิคุ้มกัน และการสร้างสมดุลของการพัฒนาให้เกิดขึ้นในทุกมิติ ควบคู่ไปกับการนำทุนที่มีอยู่แล้วในสังคมไทยทั้งทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้ ให้เกิดประโยชน์ และเสริมสร้างให้เข้มแข็ง โดยวางแนวทางการพัฒนา และเสริมสร้างทุนทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าว ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม รวมทั้งระดับประเทศ เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป ดังนี้

(1) ทุนทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนและมั่นคงจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกัน สร้างภูมิต้านทาน และสร้างความสมดุลในการพัฒนาแต่ละด้านให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นเสาหลักในการพัฒนา ระยะต่อไป ดังนั้น การสะสมทุนเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เพื่อนำไปสู่ความมั่งคั่งของประเทศในอนาคตมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ขณะเดียวกันจะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อทุนอื่น ๆ ไปพร้อมกัน

ทุนทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

- **ทุนทางกายภาพ (Physical capital)** ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนและสามารถใช้ในการสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ อาทิ สินทรัพย์ถาวร (Fixed asset) สินทรัพย์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure asset) ที่ดิน น้ำ และป่าไม้

- **ทุนหรือสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial Capital/assets)** ซึ่งเป็นเครื่องมือที่แสดงสิทธิเรียกร้อง ภาระผูกพันระหว่างภาคเศรษฐกิจหรือบุคคล โดยทำหน้าที่เชื่อมโยงการออมและการลงทุน อาทิ ทองที่ใช้เป็นทุนสำรอง เงินสด เงินฝาก และสินเชื่อ เงินสะสมประกันชีวิต กองทุนที่เป็นการออมแบบผูกพันระยะยาว หลักทรัพย์ต่าง ๆ และสินเชื่อทางการค้า และอื่น ๆ

- **สินทรัพย์ที่ไม่สามารถจับต้องได้ทางกายภาพ แต่สามารถอ้างสิทธิประโยชน์ได้ในอนาคต (Intangible Capital)** ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่มีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยจะมีบทบาททดแทนปัจจัยการผลิตในรูปที่ดิน พลังงาน หรือวัตถุดิบมากขึ้น อาทิ กลุ่มที่มีการจดทะเบียนหรือสามารถวัดมูลค่าเป็นตัวเงิน เช่น สิทธิบัตร (patents) ลิขสิทธิ์ (copyright) เครื่องหมายการค้า (trade mark) ยี่ห้อ (brand) สิทธิทางการค้า (franchise) ความรู้/ภูมิปัญญา (knowledge and wisdom) วัฒนธรรม (culture) ทักษะและศักยภาพของมนุษย์ (skills) และการบริหารจัดการที่ดี (good governance)

- **แรงงาน/ทรัพยากรมนุษย์** ซึ่งนับเป็นทุนที่มีความสำคัญทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม โดยในระบบเศรษฐกิจ คนจะเป็นทั้งเจ้าของวัตถุดิบเป็นแรงงาน เป็นผู้ผลิต และเป็นผู้บริโภค ในขณะที่การพัฒนาทุนทางสังคมโดยเฉพาะการเพิ่มคุณภาพของคนหรือแรงงานให้มีศักยภาพเพียงพอจะช่วยสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการสร้างทุนเศรษฐกิจ

(1.1) **กรอบแนวคิดการพัฒนาทุนทางเศรษฐกิจ** การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมีคุณภาพ มีเสถียรภาพ จะต้องเป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและยั่งยืนได้ในระยะยาว มีการกระจายการพัฒนาอย่างทั่วถึงและอำนวยประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทุนทั้งทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยในกระบวนการผลิตสินค้าและ

บริการ จะต้องคำนึงถึงการใช้จ่ายการผลิตที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับศักยภาพทางการผลิตของประเทศและความต้องการของตลาด รวมถึงมีแบบแผนการผลิตและบริโภคที่เหมาะสมไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม อยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ พื้นฟู และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในขณะเดียวกัน การสร้างรากฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะที่ดิน ป่าไม้ แร่ธาตุ และน้ำให้เป็นวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตของภาคเศรษฐกิจได้ อย่างมีคุณภาพนั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยิ่ง เนื่องจากทรัพยากรที่เสื่อมโทรมลงหมายถึงต้นทุนทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น ดังนั้นการดูแลทรัพยากรธรรมชาติให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืนจึงเป็นปัจจัยหรือต้นทุนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน

(1.2) แนวทางการพัฒนาทุนทางเศรษฐกิจ

- **ทุนทางกายภาพ** ให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทุนทางเศรษฐกิจและการระดมทุนเพื่อสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจในสาขาการผลิตต่าง ๆ อย่างเหมาะสม โดยการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ การดำเนินนโยบายต่างประเทศเชิงรุกและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาคเอกชนและสังคม

- **ทุนทางการเงิน** ให้ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ กำกับดูแลการเคลื่อนย้ายเงินทุน ส่งเสริมการออมในประเทศ รวมทั้งระดมทุน และจัดสรรทุนให้กับภาคการผลิต

- **ทุนที่เป็นสินทรัพย์ที่ไม่สามารถจับต้องได้** ให้ความสำคัญกับการเร่งผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งทุนในการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นตลอดจนส่งเสริมการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์

- **บทบาทของภาคีการพัฒนาและผู้มีส่วนร่วม** การสร้างความสมดุลและยั่งยืนในการใช้ทุนทางเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดความมั่งคั่งของประเทศนั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับครอบครัวชุมชน และระดับประเทศ โดยแต่ละภาคส่วนจะต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประเทศ พร้อมทั้งมุ่งรับผิดชอบกับบทบาทการมีส่วนร่วมของตนเป็นสำคัญ มิฉะนั้นแล้วการพัฒนาประเทศคงไม่ประสบความสำเร็จตามที่วางเป้าหมายไว้

(2) ทุนทางสังคม

“**ทุนทางสังคม**” เกิดจากการรวมตัวร่วมคิด ร่วมทำ บนฐานของความไว้วางใจเชื่อใจสายใยความผูกพัน และวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทยผ่านระบบความสัมพันธ์ในองค์ประกอบหลัก ได้แก่ คน สถาบัน วัฒนธรรม และองค์ความรู้ ซึ่งจะเกิดเป็นพลังชุมชนและสังคม โดยองค์ประกอบหลักทั้ง 4 ด้าน มีบทบาทและยึดโยงให้เกิดทุนทางสังคม ดังนี้ “**คน**” ต้องได้รับการพัฒนาให้มีร่างกายแข็งแรง เป็นคนมีจิตใจดี มีศักยภาพและมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้ร่วมกัน มีนิสัยใฝ่รู้ **สถาบัน** มีบทบาทในการสนับสนุนและผลักดันให้เกิดพลังร่วมของคนในชุมชน/สังคมทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข มีสถาบันหลัก อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการเมืองการปกครองสถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจเอกชน และสื่อ **วัฒนธรรม** เป็นวิถีชีวิตที่สืบทอดกันมายาวนานและเป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น ๆ ซึ่งมีความหลากหลายในแต่ละพื้นที่ วัฒนธรรมเป็นตัวยึดโยงคนในสังคมให้ตระหนักถึงรากเหง้าของตนเอง เกิดความหวงแหน ภูมิใจที่จะรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู พัฒนาและต่อยอด**องค์ความรู้** ประกอบด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้ที่

เกิดขึ้นใหม่ โดย **ภูมิปัญญาท้องถิ่น** เป็นศาสตร์และศิลป์ของการดำเนินชีวิตที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็นฐานคิดและหลักเกณฑ์การกำหนดคุณค่าและจริยธรรม **ความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่** สามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติได้ มีความหลากหลายปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม

(2.1) กรอบแนวคิดการพัฒนาทุนทางสังคม

ทุนทางสังคมมีความเชื่อมโยงกับทุนทางเศรษฐกิจและทรัพยากรธรรมชาติสามารถเอื้อประโยชน์ต่อกันโดยการพัฒนาคุณภาพคนทั้งความรู้คุณธรรมเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจ การใช้คุณค่าเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ดีงามจะช่วยเสริมประสิทธิภาพในการผลิตการค้า และบริการและสร้างความมั่นคงให้กับองค์กรในระยะยาวการใช้วัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมและภูมิปัญญาท้องถิ่นการรวมกลุ่มของคนในชุมชนโดยตระหนักถึงความสำคัญและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติอย่างรู้คุณค่ารวมทั้งสถาบันทางสังคมต่างมีส่วนร่วมในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะภาคธุรกิจเอกชนที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ทุนทางสังคมที่มีอยู่ในสังคมไทย คุณค่าที่ดีงาม การเปิดกว้างและยอมรับซึ่งกันและกันเป็นปัจจัยที่ทำให้สังคมไทยดำรงอยู่ บรรเทาหรือขจัดปัญหา/ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้งสังคมไทยจะสามารถพัฒนาให้เข้มแข็งได้ด้วยพลังของทุนทางสังคม

(2.2) แนวทางการพัฒนาและใช้ประโยชน์ จากทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนาประเทศ

- **การเพิ่มคุณภาพและศักยภาพคน** โดยการพัฒนาจิตใจคุณธรรม จริยธรรม การสร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกช่วงวัยที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่น และการพัฒนาคนให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามช่วงวัย ทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ จิตใจ

- **การส่งเสริมบทบาทของสถาบันหลักในการสร้างความสามัคคีและความสมานฉันท์ของคนในชาติ** โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันทางสังคมทำให้เกิดระบบความสัมพันธ์ที่เป็นพลังในการพัฒนา และเพิ่มบทบาทสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษาในการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และการพัฒนาจิตใจของคน

- **การรักษาฟื้นฟูวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย** โดยส่งเสริมให้ประชาชนและผู้รู้ถ่ายทอดความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่คนรุ่นใหม่ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ องค์กรความรู้ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมทั้งสร้างนวัตกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มเยาวชนและศิลปินรุ่นใหม่

- **การพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และภูมิปัญญา** โดยจัดการองค์ความรู้ในระดับชุมชน ผลักดันให้มีการจดลิขสิทธิ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่หลากหลายและต่อเนื่อง

- **การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเพิ่มทุนทางสังคม** โดยเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการพัฒนาบุคลากรสร้างมาตรการจูงใจที่เปิดโอกาสให้คน/ธุรกิจเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

(2.3) การเพิ่มบทบาทภาคีเพื่อเสริมสร้างทุนทางสังคม

- **ภาคประชาชน** ร่วมพัฒนาชุมชนให้มีคุณภาพคนในชุมชนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการให้รวมกลุ่มเข้มแข็ง ร่วมเสริมสร้างความเข้มแข็งให้บ้าน วัด โรงเรียน สนับสนุนการจัดการองค์ความรู้ในชุมชนให้เป็นระบบส่งเสริมการรักษาวัฒนธรรมพื้นบ้านและบูรณะโบราณสถานต่าง ๆ ในชุมชน

- **ภาคราชการ** ปรับระบบและวิธีการทำงาน โดยบูรณาการการทำงานทั้ง แนวตั้งและแนบราบโดยเชื่อมโยงการทำงานร่วมกัน สร้างความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ รวมทั้ง กระบวนการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับประชาชน เสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีในภาครัฐทุกระดับ

- **ภาคธุรกิจเอกชน** ดำเนินธุรกิจด้วยความซื่อตรง จัดทำบรรษัทภิบาลในองค์กร ดำเนินถึงการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและสังคม ร่วมจัดกิจกรรมสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมตามความถนัดและความสนใจ

- **สื่อ** การใช้สื่อทุกรูปแบบอย่างสร้างสรรค์ ให้มีบทบาทต่อการปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม และจริยธรรม สร้างค่านิยม พฤติกรรมการดำรงชีวิตบนพื้นฐานวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิอันพึงมีพึงได้ของประชาชน

3) ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(3.1) กรอบแนวคิด

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสามารถใช้อย่างยั่งยืน จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแบบแผนการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ใช้การตลาดเป็นตัวชี้นำมาสู่การเติบโตทาง เศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพและความเป็นไปได้ของระบบนิเวศ โดยมีการกระจายผลประโยชน์ อย่างเป็นธรรม ซึ่งจะเป็นหนทางที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่มุ่งสู่สังคมที่มีความสุข มีความมั่นคง และยั่งยืนตลอดไปโดยทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพจะเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 **ความหลากหลายทางชีวภาพ** หมายถึงความหลากหลายของชนิดพันธุ์ พันธุกรรม และระบบนิเวศ ซึ่งเป็นฐานทรัพยากรที่เป็นจุดแข็งของประเทศไทย เป็นทุนที่มีมูลค่าสูงและหายากในโลก มีความเชื่อมโยงกับทุนทางสังคม เพราะเป็นที่มาของภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิธีการดำรงชีวิตของชุมชน เป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตทั้งเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ สนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยเป็นปัจจัยพื้นฐานการผลิตและการดำรงชีวิต รวมทั้งมีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์การแข่งขันและการค้าระหว่างประเทศ

(3.2) **แนวทางการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10** อาจเรียกว่า เศรษฐกิจบนพื้นฐานความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity Based Economy) โดยตัวอย่างกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น อุตสาหกรรมและบริการด้านสุขภาพ การใช้สมุนไพรเพื่อผลิตยา เกษตรอินทรีย์ วนเกษตร การปลูกไม้ดอกไม้ประดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การผลิตของชุมชนจากภูมิปัญญาและพืชพรรณท้องถิ่นรวมทั้งการผลิตพลังงานทดแทน เป็นต้น ทั้งนี้แนวทางที่สำคัญคือ การบริหารจัดการเพื่อให้มีการกระจายผลประโยชน์อย่างสมดุลและเป็นธรรม เพื่อสนับสนุนทั้งทุนเศรษฐกิจทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรต้องให้ความสำคัญกับชุมชน

ให้เกิดความตระหนักถึงศักยภาพของทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อรักษาทั้งทรัพยากรและภูมิปัญญาให้สืบทอดต่อไปอย่างยั่งยืน มีความรู้เท่าทันเพื่อสามารถปกป้องทรัพยากรและผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต้องมีนวัตกรรมเพื่อยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการสังเคราะห์ร่วมกันระหว่างเทคโนโลยีกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างห่วงโซ่มูลค่าเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและยังจำเป็นต้องควบคุมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพโดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษ

(3.3) บทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนา การดำเนินการส่งเสริมกิจกรรม

ต่าง ๆ เป็นงานที่ต้องใช้เวลา บางส่วนอาจจะต้องอาศัยการดำเนินการที่ยาวนาน ในช่วงแผนฯ 10 อาจเป็นช่วงที่เริ่มวางรากฐานที่สำคัญ ๆ โดยเฉพาะการวางแผนแบบองค์รวมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมโดย

- **ภาครัฐ** ควรมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก การพัฒนาองค์ความรู้ และกำหนดกติกาเพื่อสร้างความยุติธรรมระหว่างภาคการผลิตและชุมชน
- **ภาคเอกชน** จะมีบทบาทในการแปรรูปความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาไปสู่นวัตกรรม รวมทั้งนำเอานวัตกรรมไปสู่ตลาด
- **ภาควิชาการและองค์กรพัฒนาเอกชน** จะมีส่วนสำคัญในการวิจัยและพัฒนาให้การศึกษาเพื่อสร้างองค์ความรู้และยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำหน้าที่ประสานเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างภาคเศรษฐกิจและชุมชน

- **ภาคองค์กรชุมชนและประชาชน** ต้องเข้าใจถึงผลประโยชน์ที่ยั่งยืนของความหลากหลายทางชีวภาพ โดยมีส่วนร่วมตลอดกระบวนการพัฒนา สร้างความเข้มแข็งโดยการสร้างประชาคมและเครือข่ายในระดับพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน การทำงานของภาคีการพัฒนาทั้งระบบจะต้องสอดคล้องกัน และมีความต่อเนื่อง หากกลไกทำงานแยกส่วนเหมือนในอดีตที่ผ่านมา โดยที่เป้าหมายการดำเนินการไม่สอดคล้องกันจะนำไปสู่ความขัดแย้งของผลประโยชน์ และทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพจะเสื่อมโทรม หรือตกไปอยู่ในกรรมสิทธิ์ ของทุนระหว่างประเทศในที่สุด

4. ประเด็นเพื่อระดมความคิดเห็น

เพื่อให้ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ **“สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน”** ประเด็นสำคัญที่ควรนำมาพิจารณาระดมความคิดเห็นร่วมกัน มีดังนี้

4.1 การกำหนดแนวทางการเสริมสร้างทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4.2 การกำหนดบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการเสริมสร้างทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แนวคิดและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ของมหาวิทยาลัยนเรศวร วันที่ 15 – 18 ตุลาคม 2549 ณ โรงแรมชลจันทร์ พัทยา รีสอร์ท จังหวัดชลบุรี

ภาคผนวก 2

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร

ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

3.1 นโยบายและทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยนเรศวรได้กำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และเป้าหมาย (Goal) ของการพัฒนาไว้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ (VISION)

มหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นแหล่งรวมและเสริมสร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมไทยให้นำไปสู่การพึ่งพาตนเอง รวมทั้งการแข่งขันได้แบบยั่งยืนในประชาคมโลก

พันธกิจ (MISSION)

มหาวิทยาลัยนเรศวรต้องเร่งปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพื่อปฏิบัติการกิจหลักที่สำคัญ ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลที่มีการประกันคุณภาพทางการศึกษาตลอดจนมีการประเมินแผนและโครงการต่าง ๆ ที่เป็นระบบโดยมุ่งกระจายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรในภูมิภาคโดยเฉพาะในเขตภาคเหนือตอนล่าง 9 จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก พิจิตร สุโขทัย กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ ตาก นครสวรรค์ อุทัยธานี และจังหวัดพะเยา โดยการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งกลุ่มสังคมศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ โดยมีพันธกิจที่สำคัญ ดังนี้

1. ด้านการผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยนเรศวรมีภารกิจหลักที่ต้องทำการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นปัจจัยสำคัญในการชักนำให้เกิดความเจริญยั่งยืนและการหลีกเลี่ยงภาวะชะงักงันเส้นทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ มหาวิทยาลัยนเรศวรจะต้องมุ่งเน้นการสร้างบัณฑิตให้มีความรู้ และสามารถไปทำงานได้ทุกแห่งในโลก การผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาโท – เอก จะดำเนินการโดยการมีหุ้นส่วน (Partnership) หรือสร้างเครือข่าย (Networking) ทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพและความพร้อมด้านอาจารย์ของเราควบคู่ไปกับมาตรฐานทางวิชาการด้วย นอกจากนี้จะต้องปรับตัวให้มีพลวัตและความหลากหลายมากขึ้นในอนาคต ทั้งในเชิงวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากำลังคนทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ทั้งเพื่อพัฒนาทักษะและภูมิปัญญาในงานอาชีพ ในฐานะแรงงานทางเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อพัฒนาจิตสำนึกและคุณธรรมในฐานะมนุษย์และพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก กลุ่มเป้าหมายอุดมศึกษาต้องมี

ความหลากหลายยิ่งขึ้น ครอบคลุมทั้งกลุ่มเป้าหมายก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานและกลุ่มเป้าหมายในตลาดแรงงาน

2. ด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยนเรศวรจะมุ่งการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะการวิจัยประยุกต์ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น เช่น การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่ออุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่ใช้ทุนปัญญามากกว่าทุนแรงงานหรือทุนวัตถุดิบ การวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการฟื้นฟู และการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม การวิจัยเชิงอุตสาหกรรม การวิจัยและพัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันมหาวิทยาลัยนเรศวรจะให้ความสำคัญสูงขึ้นแก่การวิจัยพื้นฐานควบคู่ไปกับการวิจัยประยุกต์ โดยมุ่งให้การพัฒนาการวิจัยพื้นฐานในสาขาต่าง ๆ เป็นฐานนำไปสู่การวิจัยประยุกต์ที่มีประสิทธิภาพและการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านความรู้ของประเทศไทยได้อย่างแท้จริงในระยะยาว โดยจะต้องสร้างผู้นำในการทำวิจัย ดำเนินการในลักษณะหุ้นส่วน (Partnership) หรือการสร้างเครือข่าย (Networking) กับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำไปสู่ความเป็นสากลได้เร็วขึ้นด้วย

3. ด้านการบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยนเรศวรจะมุ่งเน้นการบริการทางวิชาการในรูปแบบที่หลากหลายขึ้น การให้บริการบางประเภทควรจะเน้นแหล่งเงินทุนที่สำคัญยิ่งขึ้นของสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะการให้บริการวิชาการแก่กลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังซื้อสูง เช่น ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม รวมทั้งควรได้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการลงทุนและดำเนินการร่วมกับภาคเอกชนในการบริการวิชาการบางประเภท โดยเฉพาะการจัดตั้งหน่วยทดสอบมาตรฐานในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้บริการทั่วไป เป็นต้น การดำเนินการอาจจะต้องใช้ระบบหุ้นส่วน (Partnership) และการสร้างเครือข่าย (Networking) เข้ามาช่วยในการสร้างจุดแข็งและการยอมรับของสังคมโดยทั่วไป

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยนเรศวรตระหนักดีว่าภารกิจด้านนี้กว้างขวางยิ่งขึ้นในอนาคต เนื่องจากแนวโน้มการผสมผสานทางวัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมในประชาคมโลกในด้านเศรษฐกิจมากขึ้น ทำให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสังคมไทยเป็นรากฐานของการพัฒนาอย่างมีดุลยภาพ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมไม่ควรถูกจำกัดอยู่แต่ในการอนุรักษ์มรดกทางศิลปและวัฒนธรรมไทยเท่านั้น แต่ควรหมายรวมถึงการศึกษาให้เข้าใจความเป็นไทยอย่างถ่องแท้ เพื่อนำไปสู่การสงวนความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันในประชาคมโลกอย่างมีเอกลักษณ์และศักดิ์ศรี การเสริมสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับบุคคล องค์กร และสังคมอีกด้วย

เป้าหมาย (GOAL)

มหาวิทยาลัยนเรศวรต้องพัฒนาไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากลด้วยการให้ได้รับการยกย่องในระดับชาติและระดับนานาชาติ การปฏิบัติการไม่ว่าจะเป็นการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จะ

ตั้งเป้าหมายให้นำไปสู่ความมั่นคงและความยั่งยืนของเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ จึงได้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวรไว้ดังนี้

เป้าหมายที่ 1

เป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีในกลุ่มวิชาหลัก 3 ด้านได้แก่ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย 4 สาขา วิชา คือ สาขาวิชาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาทางด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาทางด้านเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาแพทยศาสตร์ สาขาวิชาทันตแพทยศาสตร์ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ สาขาวิชาทางด้านสหเวชศาสตร์ และสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาทางด้านศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ สาขาวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาทางด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และสาขาวิชานิติศาสตร์ โดยในแต่ละกลุ่มให้อยู่ในสัดส่วน 45:20:35 ตามลำดับ

เป้าหมายที่ 2

เป็นมหาวิทยาลัยที่ต้องการปรับระบบการบริหารให้มีอิสระจากระบบราชการ มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างแรงจูงใจให้ดึงดูดบุคลากรที่มีศักยภาพทางวิชาการเข้ามาในระบบให้มากที่สุด การจัดรูปแบบองค์กรจะจัดในลักษณะบูรณาการ (Integration) เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) เน้นความประหยัด ความมีประสิทธิภาพ และความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการ สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

เป้าหมายที่ 3

เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มีความรอบรู้ทางทฤษฎี และมีทักษะการปฏิบัติงานวิชาชีพในสาขาของตนเองได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ กำหนด อีกทั้งต้องเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพด้วย มุ่งเน้นการประกันคุณภาพการศึกษาโดยตั้งปรัชญาของบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ ดังนี้

3.1 เป็นผู้มีความเพียร ความอดทน มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม บูรณาการทั้งร่างกาย จิตใจ และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

3.2 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ มีความเสียสละตลอดจนอุดมการณ์ต่อส่วนรวม

3.3 เป็นผู้รอบรู้วิชาการ เชี่ยวชาญวิชาชีพในสาขาวิชานั้น ๆ ตลอดจนคิดเป็น ทำเป็นแก้ไขปัญหาเป็น และมีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง

3.4 เป็นผู้มีความรู้และทักษะด้านภาษาต่างประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านการบริหารจัดการ

เป้าหมายที่ 4

เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติโดยการเชื่อมโยงองค์ความรู้ของชุมชนและท้องถิ่นเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ ให้นำไปสู่การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศ โดยยกเลิกรากการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาในศูนย์วิทยบริการ 10 จังหวัด ประกอบด้วย ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร ตาก เชียงใหม่ พิจิตร แพร่ เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี ยกเว้น กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 เป็นต้นไป

เป้าหมายที่ 5

เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย (Research based University) โดยการจัดตั้งองค์กรภายในแต่ละคณะวิชา วิทยาลัย หรือสถาบัน มุ่งสร้างผู้นำทางการวิจัยภายใต้ Partnership และ Networking กับสถาบันที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ โดยจัดเงินรายได้ให้นักทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อเติมจากแหล่งทุนอื่นเพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำงานวิจัยอย่างทั่วถึง และต้องตีพิมพ์ในวารสารระดับประเทศและระดับนานาชาติได้ด้วย

เป้าหมายที่ 6

เป็นมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมเพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศทางภาษาต่างประเทศและความทันสมัยในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาวิชาการและการแข่งขันที่ยั่งยืนในประชาคมโลก

เป้าหมายที่ 7

เป็นมหาวิทยาลัยที่ต้องสร้างให้เป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบสงบ สันติ เป็นสังคมแห่งความเอื้ออาทร เป็นตัวอย่างที่ดีงามของสังคมและเป็นที่พักพิงของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

เป้าหมายที่ 8

เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสให้ประชาชนส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อสร้างจิตสำนึกและความผูกพันของชุมชนกับมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

เป้าหมายที่ 9

เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งปฏิบัติการกิจในลักษณะของ Partnership และมีระบบเครือข่าย (Networking) กับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถทางวิชาการของบุคลากร ตลอดจนการเสาะแสวงหาข้อมูลข่าวสารอันเป็นองค์ความรู้ใหม่ด้วย

เป้าหมายที่ 10

เป็นมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจะต้องดำเนินการประกันคุณภาพของทุกหน่วยงานอย่างต่อเนื่องและจะต้องกำหนดมาตรการในการประกันคุณภาพให้เป็นภารกิจของบุคลากรทุกคนของมหาวิทยาลัย

เป้าหมายที่ 11

เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการกระจายโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา โดยจะให้โอกาสนักเรียนในเขตภาคเหนือตอนล่างเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 และจัดสรรเงินรายได้เป็นทุนการศึกษาให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 5 ทุกปี และจะเพิ่มการรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกในทุกคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน จัดให้มีหลักสูตรรองรับอย่างต่ำ 1 สาขาวิชาภายในปี 2550

เป้าหมายที่ 12

เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งส่งเสริมให้เกิดการบริการวิชาการกับหน่วยงานภายนอกที่มีกำลังแรงงานที่อยู่ในและนอกสถานประกอบการ รวมทั้งจัดตั้งองค์กรขึ้นสนับสนุนการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้เป็นรูปธรรม

เป้าหมายที่ 13

เป็นมหาวิทยาลัยที่ต้องมีการพัฒนาระบบบริหารจัดการให้นำไปสู่การพัฒนาด้านวิชาการที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

13.1 ต้องการจัดหางบประมาณมาทำการก่อสร้างอาคารเรียน อาคารปฏิบัติการ อาคารที่พักอาศัยของบุคลากรและนิสิต สนามกีฬากลางแจ้ง และอาคารบริการอื่น ๆ เพิ่มเติมให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติการกิจในฐานะสถาบันอุดมศึกษาทั้งที่จังหวัดพิษณุโลกและที่วิทยาเขตสารสนเทศพะเยา

13.2 ต้องการจัดหาครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์ประกอบอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา ครุภัณฑ์การแพทย์ให้สอดคล้องกับอาคารที่ได้ทำการก่อสร้างไปแล้ว รวมทั้งจัดหาครุภัณฑ์การศึกษาทดแทนของเดิมที่ชำรุดหรือล้าสมัยด้วย

13.3 การปรับปรุงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้สามารถเชื่อมโยงครบสมบูรณ์ทุกอาคารทั้งภายในและภายนอกรวมทั้งจัดซื้อคอมพิวเตอร์ไว้บริการโดยภาพรวมให้ได้สัดส่วนบุคลากร 1:2 และ นิสิต 1:5

13.4 ต้องการจัดหาอาจารย์และบุคลากรสายบริการเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดและจัดส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อ เพิ่มวุฒิให้ได้ปริญญาโท : ปริญญาเอก = 50:50 ภายใน ปี 2554

13.5 ต้องการสนับสนุนให้อาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ ร้อยละ 10 ต่อปี สำหรับตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และร้อยละ 15 ต่อปี สำหรับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

13.6 ต้องทำการประเมินผลการปฏิบัติงานบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นข้าราชการ พนักงานสายวิชาการและสายบริการอย่างเป็นระบบ

13.7 ต้องมีการจัดทำแผนปฏิบัติการของทุกหน่วยงานรวมทั้งต้องติดตามและประเมินผลทุกรอบปี เพื่อการตรวจสอบประสิทธิภาพของงานและการใช้งบประมาณอย่างสมเหตุสมผล

13.8 ต้องนำระบบงบประมาณ พัสดุ การเงิน และบัญชีกองทุนโดยเกณฑ์ที่รับฟังจ่ายลักษณะ 3 มิติ ที่เป็นระบบ Electronic มาใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

13.9 ต้องจัดให้มีโรงพยาบาลขนาด 300 เตียง ภายในคณะแพทยศาสตร์ เพื่อให้ บริการรักษาพยาบาลและรองรับการจัดการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ภายในปี พ.ศ. 2554

13.10 ต้องจัดให้มีระบบควบคุมภายในอย่างเป็นระบบ ทั้งส่วนกลางและหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544

13.11 ดำเนินการและประสานงานการยกฐานะวิทยาเขตสารสนเทศพะเยา ให้เป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ โดยจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

13.12 ดำเนินการสร้างหอพักนิสิตให้เพียงพอที่จะรองรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก และที่วิทยาเขตสารสนเทศพะเยาในชั้นปีที่ 1-2 ครบทุกคน ในปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป

ที่มา : งานวิจัยสถาบัน กองแผนงาน มหาวิทยาลัยนเรศวร, ร่างแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) มหาวิทยาลัยนเรศวร, เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) ของมหาวิทยาลัยนเรศวร วันที่ 15 – 18 ตุลาคม 2549 ณ โรงแรมชลจันทร์ พัทยา รีสอร์ท จังหวัดชลบุรี